

Управління культури і туризму
Хмельницької облдержадміністрації

Хмельницька обласна універсальна наукова
бібліотека імені Миколи Островського

Серія «Видатні особистості
Хмельниччини»

Герої Соціалістичної Праці: Хмельницька область

75-річчю області присвячується

Біобібліографічний покажчик

Хмельницький
2012

ББК 91.28

Г 39

Герої Соціалістичної Праці: Хмельницька область: 75-річчю області присвячується: біобібліогр. покажч. / Упр. культури Хмельниц. облдержадмін., Хмельниц. ОУНБ ім. М. Островського. – Хмельницький, 2012. – 136 с. – (Сер. “Видатні особистості Хмельниччини”).

Друкується за рішенням Науково-редакційної ради Хмельницької ОУНБ ім. М. Островського, від 25.07.2012 р., протокол № 6.

Укладачі: *Шейн О.М., Пирог Л.А.*

Відповідальна за випуск: *Синиця Н.М.*

Передмова

Хмельницька область славиться працьовитими людьми. Лише за повоєнні роки близько 20 тисяч передовиків міста і села нагороджені орденами і медалями Вітчизни, 112 з них удостоєні найвищої нагороди – звання Героя Соціалістичної Праці, а головам колгоспів Д.В.Бойку, Г.І.Ткачуку та В.А. Плютинському його присвоєно двічі.

Обласна універсальна наукова бібліотека імені Миколи Островського продовжує підготовку видань із серії «Видатні особистості Хмельниччини». До уваги користувачів біобібліографічне видання, мета якого – подати відомості про наших земляків і пов'язаних з Хмельниччиною особистостей, які були відзначені високим званням – Герой Соціалістичної Праці.

Персоналії Героїв та їхні праці подаються в алфавітній послідовності, матеріали про них – у логічній.

Бібліографічний опис матеріалів здійснено відповідно до (ГОСТ 7.1 – 2003, ІДТ) ДСТУ ГОСТ 7.1: 2006 «Бібліографічний запис. Бібліографічний опис», а скорочення слів у описах – за ДСПУ 3582-97 «Скорочення слів в українській мові у бібліографічному описі». Для полегшення пошуку необхідної інформації видання доповнює довідковий апарат, що складається з «Покажчика персоналій Героїв Соціалістичної Праці» та «Географічного покажчика».

Висловлюємо подяку працівникам бібліотек області за надану інформацію, яка була використана при підготовці цього видання.

Свої зауваження і пропозиції просимо надсилати у Центр регіональної інформації ОУНБ ім. М. Островського за адресою: вул. Театральна, 28, 29000, м. Хмельницький,

тел. 79-56-40, e-mail: library@ounb.km.ua

Історія нагороди

Звання Героя Соціалістичної Праці та Положення про звання засновані Указом Президії Верховної Ради СРСР від 27 грудня 1938 р. «Про встановлення вищого ступеня відзнаки – звання Героя Соціалістичної Праці». Раніше існувало звання Героя Праці.



В тексті Положення зазначено, що «звання Героя Соціалістичної Праці присвоюється особам, які своєю особливо видатною новаторською діяльністю в галузі промисловості, сільського господарства, транспорту, торгівлі, наукових відкриттів і технічних винаходів проявили виняткові заслуги перед Радянською державою, сприяли підйому народного господарства, науки, культури, зростанню могутності та слави СРСР». Згідно з Положенням, Герою Соціалістичної Праці вручалися **орден Леніна** і грамота Президії Верховної Ради СРСР.

Пізніше, Указом Президії Верховної Ради СРСР від 22 травня 1940 р. «Про додаткові відзнаки для Героїв Соціалістичної Праці», був встановлений особливий знак для Героїв Соцпраці – **золота медаль «Серп і Молот»**.

Спочатку не передбачалося нагородження Героя Соціалістичної Праці за новий трудовий подвиг другою золотою медаллю. В Указі Президії ВР СРСР від 3 березня 1949 р. вперше була встановлена можливість нагородження Героїв Соціалістичної Праці – передовиків сільського господарства другою золотою медаллю «Серп і Молот». Даний Указ передбачав, що на честь заслуг двічі Героїв споруджувалися бронзові погруддя на їхній батьківщині. Другими золотими медалями відзначалися і Герої Соціалістичної Праці, які працювали в інших областях народного господарства.



Пізніше Президія Верховної Ради СРСР Указом від 6 вересня 1967 р. встановила ряд пільг Героям Соціалістичної Праці, Героям Радянського Союзу і кавалерам всіх трьох

ступенів ордена Слави. Перелік пільг був розширений до 30-річчя Перемоги Указом від 30 квітня 1975 р. і діє понині, підтверджений законодавством Російської Федерації, хоча звання Героя Соцпраці скасовано.

В 1973 р. Указом Президії Верховної Ради СРСР від 14 травня було затверджено Положення про звання Героя Соціалістичної Праці у новій редакції. Положення визначало, що «звання Героя Соціалістичної Праці є вищим ступенем відзнаки за заслуги в галузі господарського і соціально-культурного будівництва» та «присвоюється особам, які проявили трудовий героїзм, своєю особливо визначною трудовою діяльністю внесли значний внесок у підвищення ефективності суспільного виробництва, сприяли підйому народного господарства, науки, культури, зростанню могутності та слави СРСР». Положення вводило порядок вручення ордена Леніна при кожному нагородженні медаллю «Серп і Молот». Положення затверджувало також, що якщо Герой Соціалістичної Праці є одночасно Героєм Радянського Союзу, то на його батьківщині також споруджується бронзове погруддя, так, якби він був двічі Героєм Соцпраці. Крім того, Положенням затверджено перелік пільг Героям, встановлених раніше.

Постановою Президії Верховної Ради СРСР від 22 серпня 1988 р. «Про вдосконалення порядку нагородження державними нагородами СРСР» повторне нагородження медаллю «Серп і Молот» було припинено. Героям Радянського Союзу, що є одночасно Героями Соціалістичної Праці, за клопотанням державних органів і громадських організацій могли споруджуватися бронзові погруддя, які за життя Героїв не встановлювалися.

Через три роки, в 1991 р., це звання було скасоване разом з нагородною системою СРСР.

Герої Соціалістичної Праці: Хмельницька область

Абрамчук Ганна Іванівна

(25.01.1925 р., с. Копачівка Деражнянського району)



Абрамчук Ганна Іванівна закінчила 9 класів у 1941 р. У 1942 р. її відправили на примусові роботи до Німеччини. Додому повернулась 9 червня 1945 р., а 11 червня вже пішла на роботу в колгосп. В 1956 р. Ганна Абрамчук очолила птахоферму. Завдяки її завзятості і дружньому колективу птахоферма вийшла на передові рубежі не тільки в районі, а й в області, тричі була учасником виставки ВДНГ СРСР.

25 січня 1966 р. односельчани обрали Абрамчук Г.І. головою колгоспу, який вона очолювала до 1983 р.

За період роботи Абрамчук Г.А. в колгоспі відбулися значні зміни: почали вирощувати високі врожаї зернових і технічних культур, було введено в дію молочний комплекс, завдяки цьому підвищилася продуктивність тваринництва, було побудовано адмінкорпус колгоспу та дитячі ясла, проведено осушення земель.

За період своєї роботи Ганна Іванівна обиралася депутатом Верховної Ради 4-х скликань, неодноразово була депутатом обласної та районної Рад.

За високі досягнення в праці Ганну Іванівну було ще нагороджено орденами Жовтневої революції, Трудового Червоного Прапора.

За досягнуті успіхи в розвитку тваринництва, збільшення виробництва і заготівель м'яса, молока, яєць, вовни і другої продукції Указом Президії Верховної Ради СРСР від 22 березня 1966 р. Абрамчук Ганні Іванівні присвоєно

звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Мешкає в с. Копачівка Деражнянського району.

Література

1. **Працею** хліборобською, високим званням Героя звеличений: [Макар Олександрович Кирилюк] // Вісн. Деражнянщини. – 2012. – 27 січ.
2. **Інтенсифікація** – головний шлях // Рад. Поділля. – 1983. – 21 січ.
3. **Сходини щастя** // Прапор ленінізму. – 1982. – 22 трав.
4. **Рік трудового** творення і звитяг // Прапор ленінізму. – 1980. – 15 січ.
5. **Наміченим курсом** // Прапор ленінізму. – 1979. – 18 серп.

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці** передовикам тваринництва Української РСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР № 4646- VI від 22 берез. 1966 р. // Відом. Верховної Ради СРСР. – 1966. – № 14. – С. 25.
2. **Вертеп І.** Життя, з якого є що згадати і чим пишатися // Хмельниччина. – 2011. – 10 берез.
3. **Нестеришен С.** Герою соцпраці: виповнилося 85 років від дня народж. Г.І.Абрамчук // Життя міста. – 2010. – 4 лют.
4. **Тімофєєва В.** Вшанували героїню // Вісн. Деражнянщини. – 2010. – 29 січ.
5. **Мацькова Г.** Зустріч з героєм // Вісн. Деражнянщини. – 2009. – 18 верес.

Андрієвський Андрій Йосипович

(1912 р., с. Пилипи Городоцького району – 21.06.1972 р.,
с. Лонки Волочиського району)



Після закінчення школи вступив до педагогічного інституту. До війни вчителював. В роки ВВВ воював на фронті. Після війни працював вчителем, згодом інструктором Сатанівського райкому партії Хмельницької області.

На початку 1946 р. А.Й. Андрієвський очолив артіль у с. Лонки Волочиського району. За період керівництва Антона Йосиповича побудовано комплекс соціально-побутових та господарських споруд загального користування.

Значними були і успіхи у виробництві сільсько-господарської продукції. Неодноразово завойовували першість у районних змаганнях. В 1956 р. господарство було представлено на Всесоюзній сільськогосподарській виставці.

Високо оцінюючи працю А.Й. Андрієвського в сільському господарстві держава нагородила його п'ятьма орденами Леніна і орденом Трудового Червоного Прапора.

За досягнуті успіхи в розвитку тваринництва, збільшення виробництва і заготівель м'яса, молока, яєць, вовни і другої продукції Указом Президії Верховної Ради СРСР від 26 лютого 1958 р. Андрієвському Андрію Йосиповичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Література

1. **Виробляємо** багато молока і м'яса. – Вінниця: Кн.-газ. вид-во, 1963. – 86 с.
2. **Працювати** з душею: [досвід у вирощуванні та відгодівлі худоби] // Зоря. – 1963. – 9 лют.

3. **Вірність слову:** [забезпечення кормами великої рогатої худоби] // Рад. Поділля. – 1962. – 22 лип.

Про нього

1. **О присвоении звания** Героя Социалистического Труда передовикам сельского хозяйства Украинской ССР: Указ Президиума Верховного Совета СССР от 26 февр. 1958 г. // Введ. Верховного Совета СССР. – 1958. – № 5. – С. 280.

2. **Ємець В.** Кавалер п'яти орденів // Рад. Поділля. – 1960. – 23 квіт.

Андрошук

Степан Іванович

(1929 р., с. Святець Теофіпольського району)



Навчався у середній школі. Підлітком почав працювати у колгоспі. П'ять років служив у Військово-Морському Флоті. Після служби поїхав до Москви та влаштувався працювати на склозаводі робітником. Але його вабило будівництво і він пішов на будову. Незабаром став бригадиром.

Мешкає у Москві.

За значні трудові досягнення як кращому бригадирові будівельників міста Москви Указом Президії Верховної Ради СРСР Андрошuku Степану Івановичу було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

**Антонова
Броніслава Петрівна**

(20.04.1923 р., с. Чаньків Дунаєвецького району – 02.06.1981 р.,
там же)



З малих літ пішла працювати на ферму, згодом стала кращою дояркою. Все життя пропрацювала у рідному колгоспі. Її досягнення були представлені на Виставці досягнень народного господарства СРСР. Була відзначена державними нагородами, зокрема, двома орденами Леніна.

За досягнуті успіхи в розвитку тваринництва, збільшення виробництва і заготівель м'яса, молока, яєць, вовни і другої продукції Указом Президії Верховної Ради СРСР від 6 вересня 1973 р. Антоновій Броніславі Петрівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам тваринництва Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР № 4744 – VIII від 6 верес. 1973 р. // Рад. Поділля. – 1973. – 7 верес.

2. **Герої Соціалістичної Праці Дунаєвеччини:** бібліогр. список. – Дунаївці, 1989.

3. **Михайловський Т.** Антонова Броніслава Петрівна // Ленін. шляхом. – 1981. – 4 черв.

Бажан

Микола Платонович

(09.10. 1904 р., м. Кам'янець-Подільський –
23.11.1983 р., м. Київ)



Навчався у гімназії, перетвореній після революції в кооперативний технікум. З 1921 р. вчився у Києві, спочатку в кооперативному інституті, потім – в інституті зовнішніх відносин. Перші вірші було надруковано в 1923 р. у київській газеті «Більшовик». Перша збірка «Поезії» М.П.Бажана видана у 1926 р.

В період ВВВ, перебуваючи в діючій армії з 1941 по 1943 рр., М.П.Бажан редагував газету «За Радянську Україну», що видавалася для населення тимчасово окупованих областей України та партизанських загонів.

З 1943 по 1949 рр. працював заступником голови Ради Міністрів УРСР, неодноразово обирався депутатом Верховної Ради СРСР і УРСР. З 1953 по 1959 рр. був головою Спілки письменників України, редагував Українську Радянську енциклопедію.

За великі заслуги в розвитку радянської літератури, активну громадську діяльність та у зв'язку з 40-річчям з дня утворення Спілки письменників СРСР Указом Президії Верховної Ради СРСР від 27 вересня 1974 року Бажану Миколі Платоновичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Література

1. **Бажан, М.П.** Твори: в 2-х т.
Т. 1. Поезії та поеми / М.П. Бажан. – К.: Дніпро, 1965. – 263 с.
Т. 2. Поезії та поеми / М.П. Бажан. – К.: Дніпро, 1965. – 327 с.
2. **Багрець:** поезії. – К.: Наук. думка, 1966. – 138 с.

3. **Міцкевич в Одесі**. 1825 рік: цикл поезій. – К.: Рад. письм., 1964. – 28 с.
4. **Політ крізь бурю**: поема. – К.: Рад. письм., 1964. – 28 с.
5. **Чотири оповідання про надію**. – К.: Рад. письм., 1967. – 67 с.: іл.

Про нього

1. **О присвоєнні звання Героя Соціалістического Труда** писателю Бажану Николаю Платоновичу: Указ Президиума Верховного Совета СССР № 333 - IX от 27 сент. 1974 г. // Введ. Верховного Совета СССР. – 1974. – № 40. – С. 67.
2. **Майстер карбованого слова**. – К.: Рад. письм., 1964. – 247 с.
3. **Гресько М.** За межами Батьківщини // Жовтень. – 1964. – № 10. – С. 124-126.
4. **Кисельов Й.** Позитивні вірності // Дніпро. – 1964. – № 10. – С. 131-141.

Бачинський Степан Улянович

(02.09.1902 р., с. Шарівка Ярмолинецького району –
15.02.1984 р., там же)



З малих літ пішов працювати в колгосп. В роки ВВВ воював на фронті, після закінчення війни, повернувся до рідного села, працював у колгоспі бригадиром.

За досягнуті успіхи в розвитку тваринництва, збільшення виробництва і заготівель м'яса, молока, яєць, вовни і другої продукції Указом Президії Верховної Ради СРСР від 13 березня 1948 році Бачинському Степану Уляновичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і молот».

Про нього

Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці працівникам радгоспів Кам'янець-Подільської області: Указ Президії Верховної Ради СРСР від 13 берез. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 14 берез.

Бережанська Варвара Василівна

*(15.05.1913 р., с. Пилипи-Олександрівські Вільковецького району
– 13.05.1982 р., там же)*



У рідному селі закінчила 4 класи початкової школи. Пішла працювати в колгосп на ферму. В 50-х роках стала завідуючою свиноферми, потім працювала старшою телятницею аж до виходу на пенсію. Нагороджена орденом Леніна.

За досягнуті успіхи в розвитку тваринництва, збільшення виробництва і заготівель м'яса, молока, яєць, вовни і другої продукції Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 р. Бережанській Варварі Василівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 18 лют.

2. **Слободянюк П.Я.** Місцеве самоврядування Хмельниччини: нариси історії місцевих громад Вільковецького району. – Хмельницький: Поділля, 2003. – 312 с.: іл.

3. **Яцишин М.С.** Вільківці: іст. нарис. – Хмельницький, 1993. – 32 с.

4. **Симчак В.** Гордість наша // Сіл. новини. – 1968. – 23 верес.

**Бледюк
Василь Федорович**

(13.04.1932 р., с. Волиця Теофіпольського району – 17.12.2001 р., там же)



36 років очолював рільничу бригаду колгоспу, яка багато разів представлялась на Виставці досягнень народного господарства СРСР за успіхи у вирощуванні високих врожаїв. Його бригада щороку збирала по 40-45 центнерів зернових, по 450-500 центнерів цукрових буряків, по 180-200 центнерів картоплі.

За досягнуті успіхи в розвитку тваринництва, збільшення виробництва і заготівель м'яса, молока, яєць, вовни і другої продукції Указом Президії Верховної Ради СРСР від 22 грудня 1977 р. Бледюку Василю Федоровичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР № 6746–IX від 22 груд. 1977 р. // Рад. Україна. – 1977. – 23 груд.

2. **Шокало М.В.** Глибока криниця // Творці достатку: Герої сільськогосподарського виробництва. – К., 1978. – С. 50-55.

3. **Никольчук М.** Знайти найпотаємнішу струну: слово про наставника // Корчагінець. – 1978. – 26 січ.

4. **Пасєка П.** «Силу беру в землі» // Корчагінець. – 1978. – 21 груд.

Боднар
Олександр Юхимович
(1941 р., с. Балин Дунаєвецького району)



Після закінчення Балинського СПТУ-6 у 1958 р. за комсомольським направленням їде працювати на цілину механізатором в колгосп “Індустріальний” Нурільського району Карагандинської області. Незабаром приходять перші успіхи: нагороджують Почесною Грамотою Верховної Ради Казахської РСР, заносять до Книги Пошани республіки. У 1971 р. нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора, а через три роки – орденом Леніна.

За значні трудові досягнення Указом Президії Верховної Ради СРСР у березні 1974 року Боднару Олександрю Юхимовичу було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Мешкає у Казахстані.

Про нього

Колісник С. Герой із Балина // Ленін. шляхом. – 1980. – 7 жовт.

Бойко

Давид Васильович

(27.09.1904 р., с. Летава Чемеровецького району – 28.12.1984 р.,
там же)

Двічі Герой Соціалістичної Праці



З самого дитинства працював пастухом, закінчив два класи місцевої школи.

В 1923 р. вступив у створену артіль «Відродження». З 1930 р. – член місцевого колгоспу ім. Леніна, який у 1937 р. став першим на Поділлі колгоспом-мільйонером. В перші же дні ВВВ прийшов до военкомату, але, як інвалід, мобілізований не був. Працював заступником голови колгоспу «Україна» Новомосковського району Саратовської області. Після звільнення рідного села в 1944 р., повернувся додому, очолив місцевий колгосп ім. Леніна і незмінно керував аж до 1970 р.

В 1947 р. було вдвічі перевиконано довоєнні показники врожаю.

За високі досягнення у вирощенні в 1947 році зернових і цукрових буряків Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 р. Бойку Давиду Васильовичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

До колгоспу ім. Леніна було влито два сусідніх відстаючих господарства: проведено землевпорядкування, вдосконалена структура посівних площ, зав'язані тісні контакти з іншими господарствами СРСР.

В ці роки Бойко Д.В. закінчив спеціальні курси при Київському сільськогосподарському інституті.

За успіхи в розвитку сільського господарства Указом Президії Верховної Ради СРСР від 26 лютого 1958 р. Бойку Давиду Васильовичу присвоєно вдруге звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Вів активне громадське життя.

Нагороджений орденами Трудового Червоного Прапора, Жовтневої революції, Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР, обирався депутатом Верховної Ради УРСР, обласної, районної Рад. У 1961 р. йому встановлено бронзове погруддя у центрі села.

Література

1. **Путь** нашего колхоза. – М.: Сельхозиздат, 1954. – 180 с.
2. **Слово** наших тваринників. – К.: Держсільгоспвид., 1951. – 22 с.
3. **Выращиваем** высокие урожаи сахарной свеклы // Опыт передовых колхозов. – М., 1953. – С. 87-97.
4. **Настоящее** богатство колхозов // Горох. – М., 1962. – С. 58-67.
5. **Ми були** першими // Нове життя. – 1978. – 4 лип.

Про нього

1. **Про присвоєння звання** Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 18 лют.
2. **Про присвоєння звання** Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР від 26 лют. 1958 р. // Рад. Поділля. – 1958. – 28 лют.
3. **Мацевич А.Ф.** Над річкою Летавкою. – К.: Веселка, 1985. – 102 с.
4. **Мацевич А.** Глибока борозна. – К.: Дніпро, 1974. – 110 с.
5. **Антоша В.С.** Давид Бойко. – К.: Держсільгоспвид. УРСР, 1959. – 54 с.
6. **Григоренко О.** Давид Бойко // Хмельниччина: роки становлення та поступу: матеріали Всеукр. наук. іст.-красн. конф. – Хмельницький, 1997. – С. 44-49.

Бойчук Юхим Васильович

(24.12.1918 р., с. Юхимівці Волочиського району – 04.06.1991 р.,
м. Москва)



Після 7-го класу пішов навчатись в технікум, отримав диплом техника-автомеханіка. В подальшому він обрав шлях професійного військового і вступив до артилерійського училища. У серпні 1939 р. молодого лейтенанта призначають командиром взводу в 19-й артилерійський полк 1-ї Червонопрапорної армії Далекосхідного округу. Тут він зустрів початок Великої Вітчизняної війни. Восени 1941 р. артилеристів у складі 26-ї Стрілецької дивізії перекидають на найважчий напрямок Північно-Західного фронту – під Ленінградом. Подальші фронтові шляхи майора Бойчука Ю.В. пролягли територією України, Румунії, Угорщини, Чехословаччини, Польщі, Австрії, Німеччини.

Талант командира та штабного офіцера примножувався і по закінченню війни. Юхим Васильович навчався в академії, командував бригадою, військовим училищем. Працюючи в Генеральному штабі Збройних Сил СРСР, він віддавав усі свої знання, вміння, енергію розвитку нового виду озброєнь – ракетним військам. В 1980 р. Ю. Бойчуку присвоєно звання маршала артилерії. Він очолював головне управління міністерства оборони.

За значні заслуги в укріпленні обороноздатності Батьківщини, Указом Президії Верховної Ради СРСР від 1984 року Бойчуку Юхиму Васильовичу було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і молот».

Про нього

1. **Козенков П.** Маршал з Юхимовець // Поділ. вісті. – 1999. – 14 січ.
2. **Козенков П.** Син землі Подільської: [маршал Ю.В. Бойчук] // Проскурів. – 1998. – 23 груд.

Бортняк

Євгенія Василівна

(01.07.1914, с. Свіршківці Чемеровецького району –
01.07.2003 р., там же)



Працювала у колгоспі ланковою рільничою бригади. У 1942 р. була вивезена на примусові роботи до Німеччини. Після повернення до рідного краю, у 1945 р. пішла працювати у місцевий колгосп ім. Кірова ланковою. У 1947 р. зібрали високі врожаї цукрового буряка.

За високі досягнення у вирощенні в 1947 році зернових і цукрових буряків Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 р. Бортняк Євгенії Василівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства УРСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 18 лют.
2. **Гарнага І.** Не ті тепер Свіршківці // Нове життя. – 1966. – 3 листоп.

Бортняк Петро Феодосійович

(08.09.1904 р., с. Свіршківці Чемеровецького району –
15.11.1982 р., там же)



Закінчив чотири класи місцевої школи. Пішов працювати в колгосп. В роки ВВВ воював на фронті. По закінченню бойових дій навчався в училищі механізації. Працював трактористом, бригадиром тракторної бригади у місцевому колгоспі ім. Кірова. У 1947 р. зусиллями механізаторів і рільників колгоспу було вирощено рекордний на той час урожай цукрових буряків – по 550 центнерів з гектара.

За високі досягнення у вирощенні в 1947 році зернових і цукрових буряків Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 р. Бортняку Петру Феодосійовичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства УРСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 18 лют.

2. **Гарнага І.** Не ті тепер Свіршківці // Нове життя. – 1966. – 3 листоп.

**Брик
Олена Феодосіївна**

*(17.03.1914 р., с. Правдівка Ярмолинецького району –
20.09.1980 р., там же)*



До війни працювала в ланці, а після війни стала ланковою.

За високі досягнення у вирощенні в 1947 році зернових і цукрових буряків Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 р. Брик Олені Феодосіївні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої

медалі «Серп і Молот».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

2. **Брик О.А.** // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

**Буга (Довженко)
Віра Петрівна**

(1935 р., с. Миньківці Славутського району)



У трирічному віці з батьками переїхала до Славути, в роки ВВВ виїхала до Молдови.

З початку трудової кар'єри працювала арматурником Кишинівського заводу залізобетонних конструкцій та великопанельного будування № 4 треста «Будіндустрія».

За високі досягнення в праці Указом Президії Верховної Ради СРСР Бузі Вірі Петрівні 19 березня

1981 року було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Мешкає у м. Кишинев.

Про неї

Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці Бузі Вірі Петрівні – бригадирові арматурників Кишинівського заводу залізобетонних виробів і великопанельного домобудування № 4 тресту «Будіндустрія»: Указ Президії Верховної Ради СРСР № 4330 – X від 19 берез. 1981 р. // Відом. Верховної Ради СРСР. – 1981. – № 12. – С. 30.

Василюк

Валентина Федорівна

(22.02.1929 с. Кремінна Городоцького району)



З дитинства почала працювати в колгоспі. Після звільнення села в 1944 р. продовжила вже у рільничій бригаді. З 1952 р. – перейшла працювати на ферму дояркою.

Надоювала по 5924 літри молока щорічно.

За великі успіхи, досягнуті у Всесоюзному соціалістичному змаганні і виявлену доблесть у виконанні взятих соцзобов'язань по збільшенню виробництва і заготівель продуктів тваринництва в зимовий період 1972-1973 рр. Василюк Валентині Федорівні Указом Президії Верховної Ради СРСР від 6 вересня 1973 року присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Мешкає у с. Лісоводи Городоцького району.

Література

1. **Обмінялися** досвідом // Рад. Поділля. – 1974. – 26 жовт.
2. **Сонцю назустріч** // Рад. Поділля. – 1974. – 16 лип.

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам тваринництва Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР № 4741 – VIII від 6 верес. 1973 р. // Рад. Поділля. – 1973. – 7 верес.
2. **Василюк** Валентина Федорівна // Жінки України. – К., 2001. – С. 62.
3. **Соловчук М.** Приз імені знатної доярки // Рад. Україна. – 1978. – 14 листоп.
4. **Остапчук Д.** Одна з трьох тисяч // Рад. Поділля. – 1977. – 4 трав.
5. **Шумахер С.** Героїні – попереду // Шляхом Жовтня. 1975. – 12 берез.

Весна (Вислянська)

Марія Сергіївна

(1924 р., с. Свіршківці Чемеровецького району)



З дванадцятирічного віку почала працювати в місцевому колгоспі рідного села. У повоєнні роки продовжила працювати ланковою в місцевому колгоспі.

За високі досягнення у вирощенні в 1947 році зернових і цукрових буряків Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 р. Весні Марії Сергіївні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Мешкає у с. Демківці Чемеровецького району.

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства УРСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 18 лют.
2. **Гарнага І.** Не ті тепер Свіршківці // Нове життя. – 1966. – 3 листоп.

Гаврилюк Ганна Гнатівна

(18.03.1921, с. Книжківці Хмельницького району – там же)



Після закінчення школи у 1936 р. почала працювати ланковою в колгоспі «Поділля». З 1966 по 1976 рр. працювала телятницею в цьому ж колгоспі. З 1946 по 1977 рр. обиралась депутатом сільської та районної Ради депутатів.

За високі досягнення у вирощенні в 1947 році зернових і цукрових буряків Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 р. Гаврилюк Ганні Гнатівні присвоєно звання Героя Соціалістичної праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства УРСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 18 лют.
2. **Герой Соціалістичної праці Г.Г. Гаврилюк** // Прибуз. зоря. – 1973. – 12 лип.

Гайдашевський Андрій Герасимович

(18.07.1923 р., с. Голосків Летичівського району – 18.10.1989 р.,
там же)



Навчався у місцевій школі. Перед початком ВВВ розпочав трудову діяльність трактористом на полях колгоспної артілі.

У 1942 р. був вивезений на примусові роботи до Німеччини. Після повернення знову працював у колгоспі трактористом, з 1952 по 1956 рр. – помічником бригадира. З 1957 р. майже тридцять років пропрацював бригадиром тракторної бригади.

Без відриву від виробництва закінчив Новоушицький технікум сільського господарства за фахом «технік-механік».

Тракторна бригада, яку очолював А.Г. Гайдашевський, добросовісно, з повною віддачею сил обробляла поля, підтримувала родючість ґрунту, що дало змогу вирощувати високі врожаї. Урожайність пшениці становила в середньому по 40-50 ц/га, цукрових буряків – по 300-350 ц/га.

Колгосп «Україна» с. Голосків у 1960-1966 рр. досяг найвищого в області виробітку на трактор, найбільшої економії пального.

У 1972 р. Президія Верховної Ради СРСР нагородила А.Г.Гайдашевського орденом Трудового Червоного Прапора, а у 1976 р. – орденом Жовтневої революції.

За успіхи в розвитку сільського господарства Указом Президії Верховної Ради СРСР від 23 червня 1966 р. Гайдашевському Андрію Герасимовичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Література

1. **Берегти** і ефективно використовувати техніку. – Вінниця: Обл. кн.-газ. вид-во, 1962. – 68 с.
2. **Село** моє рідне // Колгосп. правда. – 1976. – 7 листоп.
3. **Колгоспна** гвардія // Рад. Поділля. – 1967. – 8 жовт.
4. **Рівняємось** на завод // Сіл. вісті. – 1967. – 30 серп.
5. **На рейках** передової технології // Колгосп. село. – 1964. – 22 берез.

Про нього

1. **Про присвоєння звання** Героя Соціалістичної Праці: Указ Президії Верховної Ради СРСР № 5145 –VI від 23 черв. 1966 р. // Рад. Україна. – 1966. – 28 черв.
2. **Варзацький Д.** По-гіталовському вирощувати кукурудзу. – К., 1964. – С. 25-27.
3. **Славні земляки** Летичівщини // Летичів. газ. – 2008. – 19 груд.
4. **Никифорок А.** На сонячному пружі // Колгосп. правда. – 1983. – 24 берез.
5. **Подолян В.** Брати // Корчагінець. – 1980. – 22 квіт.

Гладиш

Василина Опанасівна

(01.12.1921 р, с. Пилипи-Олександрівські Вільковецького району – 18.07.1975 р., там же)



У рідному селі закінчила початкову школу. До та після війни працювала в місцевому колгоспі в рільничій бригаді.

На початку 50-х років працювала головою сільської Ради, потім – бригадиром садово-городньої бригади аж до виходу на пенсію.

Нагороджена орденом Леніна.

За високий урожай пшениці в 1947 році Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948

року Гладииш Васи́ліні Опанасівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства УРСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 18 лют.

2. **Історія міст і сіл Української РСР.** Хмельницька область. – К.: Голов. ред. УРЕ АН УРСР, 1971. – С. 142.

3. **Гуцал Г.** Працею звеличені // Сіл. новини. – 1973. – 27 листоп.

4. **Симчак В.** Гордість наша // Сіл. новини. – 1968. – 23 верес.

5. **Кабачинський І.** Жінки-трудівниці з Пилипів-Олександрівських // Сіл. новини. – 1963. – 17 серп.

Глевич

Леонтина Лук'янівна

(24.08.1938 р., с. Нестерівці Дунаєвецького району)



Працювала телятницею, у рільничій бригаді колгоспу “Дружба”, з 1955 р. – дояркою.

Її рекордний надій – понад 7 тисяч кілограмів молока від кожної корови. З часом аж до пенсії очолювала тваринницьку ферму у колгоспі “Дружба”.

За успіхи в розвитку сільського господарства Указом Президії Верховної Ради СРСР від 8 квітня 1971 р. Глевич Леонтині Лук'янівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Мешкає у с. Нестерівці Дунаєвецького району.

Література

1. **Мої колеги** – Леоніни // Рад. жінка. – 1973. – № 1. – С. 3.
2. **На кого рівняння?** // Рад. Поділля. – 1972. – 26 січ.
3. **Про вимогливість і дисципліну** // Рад. Поділля. – 1972. – 23 черв.
4. **У плані п'ятирічки** – плани кожного // Сіл. вісті. – 1971. – 11 лип.

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української СРСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 8 квіт. 1971 р. // Рад. Україна. – 1971. – 9 квіт.
2. **Герої Соціалістичної Праці Дунаєвччини:** бібліогр. список. – Дунаївці, 1989.
3. **Перша** на Поділі // Рад. Поділля. – 1980. – 1 січ.
4. **Зубчевський А.** Щастя Леонтини Глевич // Корчагінець. – 1975. – 28 черв.
5. **Зубчевський А.** Червоний рубіж // Молодь України. – 1971. – 14 серп.

Головко

Микола Арсентійович

*(01.02.1931 р., с. Красноставці Чемеровецького району –
08.06.1986 р., там же)*



У 1948 р. після закінчення школи пішов працювати причіплювачем. У 1950 р. закінчив курси механізації, з 1954 по 1960 рр. працював у тракторній бригаді. Після закінчення Новоушицького технікуму сільської механізації в 1965 р., призначений бригадиром рільничої бригади. За високі показники у вирощуванні врожаю,

нагороджений орденами Леніна, Жовтневої революції, Знаком Пошани.

За перевиконання планів з виробництва і продажу державі зерна, цукрових буряків, картоплі Указом Президії Верховної Ради СРСР від 10 березня 1980 р. Головку Миколі Арсентійовичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці бригадиру колгоспу «Росія» Чемеровецького району Головку М.А.:** Указ Президії Верховної Ради СРСР № 1712-Х від 10 берез. 1980 р. // Рад. Україна. – 1980. – 11 берез.

2. **Горобець О.** Командир // Творці достатку. – К., 1981. – С. 30-35.

3. **Горобець О.** З людьми для людей // Сіл. вісті. – 1981. – 16 черв.

4. **Денисов М.** Син землі // Нове життя. – 1980. – 18 берез.

5. **Грошко М.** Турботами сповнені будні // Рад. Поділля. – 1980. – 16 берез.

Горбач

Петро Веремійович

(12.05.1906 р., с. Ружичанка Хмельницького району – 27.10.1986 р, м. Хмельницький)



Закінчив 6 класів школи. З 1928 по 1930 рр. у Вінниці пройшов курси командирів і політпрацівників.

Після війни капітаном запасу повернувся до рідного села, був обраний головою колгоспу ім. Сталіна.

За успіхи в розвитку сільського господарства Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 р. Горбачу Петру Веремійовичу присвоєно

звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Література

Змагання шириться // Блокнот агітатора. – 1961. – № 9. – С. 1-7.

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 18 лют.

2. **Горбач** Петро Веремійович // Рад. Поділля. – 1948. – 17 лют.

Горячок

Ганна Степанівна

(10.01.1914 р., с. Летава Чемеровецького району –1997 р., там же)



Працювала у місцевому колгоспі ім. Леніна. Після звільнення села очолила ланку рілльничої бригади. У 1947 р. очолювана нею ланка виростила по 31 центнеру пшениці та по 350 центнерів цукрових буряків з гектара.

За успіхи в розвитку сільського господарства Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 р. Горячок

Ганні Степанівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці** передовикам сільського господарства УРСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 18 лют.
2. **Ордена Леніна** колгосп ім. Леніна. – Львів, 1969. – 287 с.
3. **Горячок** Ганна Степанівна // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

Горячок Тетяна Йосипівна

(1902 р., с. Летава Чермеровецького району – 21.03.1993 р., там же)



До початку ВВВ працювала у місцевому колгоспі ім. Леніна. Після звільнення рідного села – ланковою рілньничої бригади.

У 1947 р. очолювана нею ланка виростила по 31 центнеру пшениці і 355 центнерів цукрових буряків з гектара.

За успіхи в розвитку сільського господарства Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 р. Горячок Тетяні Йосипівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці** передовикам сільського господарства УРСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 18 лют.
2. **Ордена Леніна** колгосп ім. Леніна. – Львів, 1969. – 287 с.
3. **Горячок** Ганна Степанівна // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

**Гула
Уляна Данилівна**

(15.02.1917 р., с. Ружичанка Хмельницького району –
19.03.2000 р., м. Хмельницький)



Початкову освіту отримала в Ружичанській семирічній школі. Поступила до Кам'янець-Подільського педагогічного інституту, але навчалася там тільки рік.

Повертається в рідне село, працює в колгосп у рільничій бригаді. Згодом Уляна Данилівна стала ланковою. Після війни знову працює в колгоспі. Під її керівництвом жіночий колектив вирощував зернові та просапні

культури.

За успіхи в розвитку сільського господарства Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 р. Гулі Уляні Данилівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства УРСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

2. **Гула Уляна Данилівна** // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

**Гуцалюк
Олексій Лук'янович**

(12.03.1910 р., с. Ружичанка Хмельницького району –
21.09.1980 р., м. Хмельницький)



П'ятнадцятирічним юнаком пішов працювати в радгосп на бурякове поле в с. Карпівці. В 1929 р. перейшов працювати в новостворений колгосп «Бджільник» с. Ружичанка. В 30-х рр. за путівкою райкому комсомолу, направлений в Донбас, де працював забойщиком шахти № 10 Горлівського Рудоуправління. У 1932 р. повернувся додому. В цьому ж році райком комсомолу направляє секретарем комсомольської організації у с. Черепова Черноострівського району. 22 жовтня 1933 р. був призваний до лав Червоної Армії, проходив службу в м. Гомель БРСР. Брав участь у ВВВ.

Колгосп «Комунар» Хмельницького району очолив у 1951 р.

За особливі заслуги в розвитку сільського господарства і досягнення високих показників з виробництва зерна, цукрових буряків, м'яса, молока та інших продуктів, за впровадження у виробництво досягнень науки і передового досвіду Указом Президії Верховної Ради СРСР від 26 лютого 1958 р. Гуцалюку Олексію Лук'яновичу було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Література

1. П'ятирічка на марші // Прибуз. зоря. – 1969. – 18 листоп.
2. Хвала Союзу серпа // Прибуз. зоря. – 1968. – 7 листоп.
3. В ім'я хліба // Прибуз. зоря. – 1965. – 7 листоп.
4. В наступ на м'ясо // Вперед. – 1962. – 17 лип.
5. Честь змолоду // Прапор юності. – 1961. – 25 черв.

Про нього

1. **О присвоении звания Героя Социалистического Труда передовикам сельского хозяйства Украинской ССР:** Указ Президиума Верховного Совета СССР от 26 февр. 1958 г. // Введом. Верховного Совета СССР. – 1958. – № 5. – С. 282.

2. **Васильев О.** Вірний шлях // Рад. Поділля. – 1961. – 25 серп.

3. **Гонтарук М.** Партією вихований // Рад. Поділля. – 1959. – 16 січ.

4. **Ларіонов В.** Господар, комуніст // Рад. Поділля. – 1958. – 25 квіт.

Дев'ятова Софія Іванівна

(20.06.1932 р., с. Савинці Ярмолинецького району)



Після закінчення школи у 1951 р. навчалась на робітника у м. Київ. Працювала верстатницею на заводі «Київкабель».

Дев'ятова С.І. сама обслуговувала 50 станків.

За 38 років на заводі отримала 60 Почесних грамот, шість медалей.

У 1989 р. вийшла на пенсію.

За успіхи в праці Указом Президії Верховної Ради СРСР від 8 березня 1966 року Дев'ятовій Софії Іванівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Мешкає у м. Київ.

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці** жінкам – передовикам промисловості, сільського господарства, науки, культури та суспільним діячам: Указ Президії Верховної Ради СРСР від 8 берез. 1966 р. // Рад. Україна. – 1966. – 8 берез.

2. **Видатні люди Ярмолинеччини:** біобібліогр. довід. – Ярмолинці, 2010. – С. 11-12.

3. **Гриб О.** Приклад, гідний наслідування // Вперед. – 2009. – 31 лип.
4. **Снігур О.** По життю з працею і піснею // Вперед. – 2009. – 9 черв.
5. **Снігур О.** Другий подвиг героїні // Вперед. – 2009. – 6 берез.

Дейнека

Тетяна Дем'янівна

(01.01.1909 р., с. Богданівці Деражнянського району – 18.06.1993 р., там же)



Закінчила два класи в рідному селі, працювала в колгоспі. В 1932 р. очолила ланку першої рільничої бригади. Після визволення села в роки ВВВ, повернулася до роботи у колгоспі.

В 1947 р. ланка зібрала по 622,3 центнера буряків з гектара – ці показники були більшими, ніж довоєнні.

За одержання в 1947 році урожаю цукрового буряка 622,3 центнера з гектара на площі 2 гектара Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 року Дейнеці Тетяні Дем'янівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Література

1. **Поле** – моя доля // Прапор ленінізму. – 1987. – 7 листоп.
2. **Допоможемо** кормодобувникам: лист-звернення Героя Соціалістичної Праці, першої ланкової-п'ятисотенниці з колгоспу ім. Горького Т.Д. Дейнеки до всіх пенсіонерів району // Прапор ленінізму. – 1986. – 20 берез.
3. **Солодко** з'їси // Прапор ленінізму. – 1986. – 6 верес.

4. **Слово** про честь хліборобську // Прапор ленінізму. – 1985. – 24 січ.

5. **Народжене** новим життям // Прапор ленінізму. – 1984. – 6 жовт.

Про неї

1. **Про присвоєння звання** Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 18 лют.

2. **Варгатий А.** Нехай внуки гордяться іменами героїв // Вісн. Деражнянщини. – 2008. – 19 груд.

3. **Бойко С.** Поле – моя доля. Сторінки життя Т.Д. Дейнеки, Героя Соціалістичної Праці // Вісн. Деражнянщини. – 2008. – 19 лют.

4. **Варгатий А.** Перший Герой Праці на Деражнянщині // Вісн. Деражнянщини. – 2003. – 18 лют.

Демедюк

Григорій Васильович

(17.11.1922 р., с. Поляхове Теофіпольського району – 03.1994 р., м. Липецьк, Росія)



Дитинство провів у рідному селі. В 16-річному віці переїхав до Підмосков'я, де одразу ж влаштувався слюсарем-інструментальником дорожньої дільниці в місті Подольську Московської області. За рік оволодів професіями моториста, тракториста, потім зварювальника і різальника.

В роки ВВВ воював на фронті. По закінченню війни влаштувався в Липецьку спочатку водієм, потім слюсарем на тракторному заводі. У грудні 1969 р. Г.В. Демедюку було присвоєно звання заслуженого раціоналізатора РФСР. Всього за роки роботи Г.В. Демедюк вніс понад сто

раціоналізаторських пропозицій. Всі впровадження дали економічний ефект у сотні тисяч карбованців. Бригада, в якій працював Г.В. Демедюк, була лідером у соціалістичному змаганні та першою на заводі завоювала право називатися колективом комуністичної праці.

За значні трудові досягнення Указом Президії Верховної Ради СРСР в 1971 році Демедюку Григорію Васильовичу було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про нього

Нікітін В. І не було справи важливішої // Червона зірка.
– 1991. – 19 берез.

Дзюбій

Парасковія Максимівна

(02.09.1910 р., с. Ружичанка Хмельницького району –
28.08.2002 р., м. Хмельницький)



Закінчила 4 класи Ружичанської початкової школи. У колгоспі виконувала різні роботи. Після війни працювала ланковою. Колектив, який очолювала Парасковія Максимівна, старанно працював, і земля щедро віддячила за їх працю. У 1947 р. було зібрано високий врожай зернових і цукрових буряків.

За одержання високих врожайів в 1947 році Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 року ланковій Дзюбій Парасці Максимівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства УРСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

2. **Дзюбій П.М.** // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

Дідук

Єва Петрівна

(30.05.1900 р., с. Теліжинці Старосинявського району – 09.11.1964 р., там же)



Після вступу в колгосп у 1930 р. весь час працювала ланковою по вирощуванні цукрових буряків. За сумлінну працю колгосп неодноразово посилав на Всесоюзні виставки до Москви, Києва, обласні виставки. В 1937-1938 рр. вирощувала по 574-621 центнерів цукрових буряків з гектара. Такі високі врожаї утримувала понад 30 років. В 1939 р. була нагороджена медаллю «За трудову відзнаку».

В 1941 р. сім'я була евакуйована в Тамбовську область. Перебуваючи в евакуації, Дідук Єва Петрівна працювала на різних роботах.

Після закінчення війни сім'я повернулася додому. Єва Петрівна разом з земляками взялася за відродження рідного колгоспу на посаді ланкової.

За високі досягнення в вирощуванні цукрових буряків Указом Президії Верховної Ради СРСР від 26 лютого 1958 року Дідук Єві Петрівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Література

1. **За 550** центнерів з гектара. – Хмельницький: Облвид., 1956. – 10 с.
2. **Відновимо** славу цукрового Донбасу // Комс. племя. – 1963. – 26 квіт.
3. **Де ви, друзі-однополчани?**: переклик буряководів // Рад. Поділля. – 1963. – 24 квіт.
4. **За високий** урожай буряків // Колгосп. правда. – 1963. – 18 квіт.
5. **Щоб скрізь** лани шуміли врожаями. Говорять наші маяки // Рад. Поділля. – 1962. – 13 лип.

Про неї

1. **Про присвоєння звання** Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства УРСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР від 26 лют. 1958 р. // Рад. Україна. – 1958. – 28 лют.
2. **Ємець В.** Комунізм – це чесна праця // Рад. Поділля. – 1962. – 19 верес.
3. **Михайлова Г.** Спасибі Вам, Єво Петрівно!: лист учениці // Прапор Юності. – 1962. – 23 листоп.
4. **Честь і хвала** рукам роботящим // Рад. Поділля. – 1961. – 10 січ.
5. **Савченко В.** Щастя трудівниці // Рад. Поділля. – 1960. – 24 лип.

Дорофеева

Катерина Степанівна

(21.04.1921 р., с. Ружичанка Хмельницького району –
18.09.2002 р., м. Хмельницький)



Закінчила до війни 7 класів неповної середньої політехнічної школи.

Працювала в садово-городній бригаді місцевого колгоспу. Після війни очолила рільничу ланку. Вже через рік її невеликий колектив вийшов у число передових не тільки колгоспу, але й району. В 1947 р. збрала по 19,5 центнера пшениці з кожного гектара і 277 центнерів цукрових буряків.

За одержання в 1947 році високого урожаю цукрового буряка Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 року Дорофесві Катерині Степанівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Література

Дорогі мої земляки // Прибуз. зоря. – 1990. – 26 квіт.

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

2. **Куций П.** Зірки народжуються на землі // Прибуз. зоря. – 2000. – 18 берез.

3. **Дорофєсва К.С.** // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

Дрозда

Олександра Терентіївна

(1921 р, с. Книжківці Хмельницького району –
05.06.1960 р., там же)



В 1935 р. закінчила Книжковоцьку семирічну школу.

З 1935 по 1936 рр. навчалася у Хмельницькій СШ № 3, з 1936 по 1960 рр. працювала ланковою в колгоспі «Поділля».

За одержання в 1947 році високого урожаю пшениці Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 року Дрозді Олександрі Терентіївні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

У 1960 р. трагічно загинула.

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства УРСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

2. **Дрозда Олександра Терентіївна** // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

Дутов

Володимир Миколайович

(19.02.1907 р., с. Покасівка (тепер смт. Летичів – 10.03.1991 р., м. Москва)



Закінчив початкове училище. В армії з 1929 р.: спочатку казначеєм штабу 1-ї Краснознаменної Червоного козацтва кавалерської дивізії, потім став начальником фінансової служби дивізії.

З 1940 р. – заступник начальника фінансового відділу Прибалтійського військового округу. В роки ВВВ був начальником фінансового відділу Північно-Західного, Сталінградського, Донського, Центрального, Білоруського фронтів.

Після війни Дутов В.М. – начальник фінансової служби Групи радянських окупаційних військ у Німеччині, генерал-майор з 1948р.

З 1950 р. – заступник начальника Фінансового управління Міністерства оборони СРСР. З 14 червня 1955 по 9 липня 1986 рр. – начальник Центрального фінансового управління Міністерства оборони СРСР, займав цю посаду протягом 31 року.

За вагомий внесок в будівництво Військових сил та підвищення бойової готовності армії та флоту Указом Президії Верховної Ради СРСР в 1982 році генерал-полковнику Дутову Володимиру Миколайовичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про нього

Цирульник П. Герой Праці – військовий // Колгосп. правда. – 1988. – 23 лют.

Женський

Йосип Адольфович

(1920 р., с. Кам'янка Славутського району – 1984 р.,
республіка Казахстан)



Влітку 1936 р. родину Женських було вивезено до Казахстану.

Тут розпочалась його трудова діяльність, працював комбайнером. На жнивах 1950 р. Йосип Адольфович намолотив 7768 центнерів зерна і 90 центнерів насіння багаторічних трав. За ці вагомі досягнення був удостоєний ордена

Леніна і Золотої зірки «Серп і Молот». Його ім'я було добре відоме у всьому Казахстані.

За значні трудові досягнення Указом Президії Верховної Ради СРСР в 1951 році Женському Йосипу Адольфовичу було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про нього

Ковальчук С. Репресовані...Герої: [на хвилях пам'яті] // Пульс. – 2003. – 16 січ.

Жищинський Григорій Іванович

(22.08.1922 р., с. Лісоводи Городоцького району – 02.10.1998 р., там же)



Після закінчення школи працював у колгоспі. Був учасником бойових дій в період ВВВ. Після закінчення війни повернувся до рідного села. Працював бригадиром колгоспу «Україна» с. Лісоводи Городоцького району аж до пенсії.

За особливі заслуги в розвитку сільського господарства і досягнення високих показників з виробництва зерна, цукрових буряків, м'яса, молока і інших продуктів сільського господарства, впровадження досягнень науки і передового досвіду Указом Президії Верховної Ради СРСР від 26 лютого 1958 року Жищинському Григорію Івановичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Література

Будьте уважні до людей! // Колгосп. село. – 1958. – 18 лип.

Про нього

1. **О присвоении звания Героя Социалистического Труда передовикам сельского хозяйства Украинской ССР:** Указ Президиума Верховного Совета СССР от 26 февр. 1958 г. // Введ. Верховного Совета СССР. – 1958. – № 5. – С. 283.

2. **Пилявський С.** Вожак бригади // Рад. Поділля. – 1958. – 19 берез.

Збарський Борис Ілліч

27.07.(15.07. за старим стилем)1885р., м. Кам'янець-Подільський – 7.10.1954 р., м. Москва) – російський біохімік.



В 1906 р. Збарський склав іспит на атестат зрілості до Кам'янець-Подільської гімназії, але здобути вищу освіту на теренах Російської імперії євреям було непросто: їх до університетів приймали, але не більше від встановленого відсотка. Борис Ілліч від'їжджає до Женеви, де вступив на природничий факультет університету. Збарський Б.І. брав участь у бальзамуванні тіл Володимира Ілліча Леніна (1924 р.), Георгія Димитрова (1949 р.). Був беззмінним директором лабораторії при мавзолеї Леніна.

В 1950 р. Збарського Б.І. заарештували. Його звинуватили в тому, що написана ним брошура «Мавзолей Леніна», яку три роки поспіль (у 1944-1946 рр.) видавав Політвидав, є політично шкідливою. Збарського Б.І. звинуватили ще в тому, що велич завдання бальзамування тіла Леніна він применшив описанням способів бальзамування в стародавньому Єгипті та повідомленням про розтин тіла Леніна.

Крім того, Збарського Б.І. звинуватили в «підривної роботі проти радянської влади та антирадянській агітації».

Збарський Б.І. перебував у в'язниці майже два роки. Його випустили 30 грудня 1953 р. На роботу в мавзолей він не повернувся, а працював професором на кафедрі біохімії 1-го Московського медичного інституту, де і помер прямо на лекції.

За виконання складної задачі по транспортуванню тіла Леніна та збереження його цілісності в непристосованих для цього умовах Указом Президії Верховної Ради СРСР від 26 липня 1945 року Збарському Борису Іллічу було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і Золотої медалі «Серп і Молот».

Література

Тіло В.І. Леніна збережемо на довгий час // Рад. Поділля. – 1946. – 16 черв.

Про нього

1. **Козловський Г.** Учений, педагог // Рад. Поділля. – 1988. – 27 лип.
2. **Козлова Н.** Професор Збарський // Рад. Поділля. – 1970. – 23 черв.
3. **Андреева Л.Б.** Збарский // Здоровье. – 1966. – № 4. – С. 6.
4. **Мардашев С.Р.** Борис Ильич Збарский // Вест. Академии мед. наук СССР. – 1955. – № 1. – С. 62-63.

Кашиця Володимир Васильович

(27.07.1934 р., с. Вачів Славутського району – 15.09.1989 р.,
там же)



Працював погоничем, їздовим, будівельником, потім причіплювачем у тракторній бригаді, а згодом – трактористом. Служив в армії.

В 1961 р. прийняв бригаду. До дрібниць знав кожну ділянку, вмів запалити людей на добрі справи, виявляв турботу про підлеглих. Постійно працював над собою, вивчав нові форми управління працею, керівництва, черпав досвід у наставників. Два роки оволодівав професією агронома-організатора, після чого знов повернувся в бригаду з дипломом.

15 років Володимир Васильович очолював комплексну бригаду ордена «Знак пошани» колгоспу ім. Чапаєва Славутського району. Був обраний членом райкому партії, членом парткому і правління колгоспу, депутатом сільської Ради.

За видатні успіхи, трудову доблесть у виконанні планів і зобов'язань з виробництва і продажу сільськогосподарських продуктів Президія Верховної Ради СРСР Указом від 24 грудня 1976 року присвоїла Кашиці Володимиру Васильовичу звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Література

1. **Дорогою звершень** // Рад. Поділля. – 1981. – 6 листоп.
2. **Хліб** // Трудівник Полісся. – 1981. – 1 січ.

Про нього

1. **Про присвоєння звання** Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР № 4944 – IX від 24 груд. 1976 р. // Відом. Верховної Ради СРСР. – 1976. – № 52. – С. 13.
2. **Гичко Б.М.** Честь хлібороба. – К., 1977. – С. 108-113.
3. **Творці достатку.** – К.: Урожай, 1976. – 328 с.
4. **Лысенко В.** Будь щедрою, земля // Правда Украины. – 1977. – 3 апр.
5. **Остапчук Д.** Колхозный бригадир // Тамбов. правда. – 1977. – 12 февр.

Кирилюк

Макар Олександрович

(02.04.1912 р., с. Новосілка Деражнянського району –
04.08.1988 р., м. Хмельницький)



Вступив до колгоспу у 1929 р.

Разом зі своїми односельчанами пішов захищати Вітчизну в період ВВВ. Повернувшись з війни, Макар Олександрович, очолив колгосп ім. Комінтерну. У 1950 р. колгоспники зібрали зернових в середньому по 20 центнерів, а цукрових буряків – 250 центнерів з гектару. За врожайністю артіль посіла одне з перших місць в області.

У 1955-1956 рр. трудівники колгоспу ім. Комінтерну уже вкотре демонстрували свої досягнення на Всесоюзній сільськогосподарській виставці. Вісім чоловік колгоспу було нагороджено медалями ВСГВ.

За високі показники у Всесоюзному змаганні на честь 50-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції колгосп ім. Комінтерну нагороджено Пам'ятним прапором ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС, який залишено на вічне зберігання в колгоспі.

За успіхи, досягнуті у підвищенні врожайності, збільшенні виробництва і заготівель цукрових буряків Указом Президії Верховної Ради СРСР від 31 грудня 1965 року Кирилюку Макару Олександровичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Література

1. **Відповідаємо** ударною працею // Прапор ленінізму. – 1983. – 3 листоп.
2. **500-центнерний** наш рубіж // Рад. Поділля. – 1982. – 22 черв.
3. **Довір'я** виправдаємо // Прапор ленінізму. – 1980. – 23 лют.
4. **З Іллічем у серці** // Прапор ленінізму. – 1980. – 2 лют.
5. **Новосілка** між двома з'їздами // Рад. Поділля. – 1969. – 16 верес.

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам буряківництва Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР № 4331-VI від 31 груд. 1965 р. // Рад. Поділля. – 1966. – 4 січ.
2. **Ємець В.Г.** Макар Кирилюк. – Львів, 1966. – 20 с.
3. **Макар** Олександрович Кирилюк, Герой Соціалістичної Праці // Слово про Україну. – К., 1967. – С. 134-139.
4. **Гонтарук М.І.** Зоряні літа // Працею звеличені. – К., 1966. – С. 123-127.
5. **Пилявський С.П.** Господарська зрілість // Працею звеличені. – К., 1966. – С. 123-127.
6. **Святкові заходи** з нагоди відзначення у районі 100-річчя від дня народження М.О. Кирилюка // Вісн. Деражнянщини. – 2012. – 30 берез.

Козак Марія Павлівна

(05.06.1925 р., с. Лісоводи Городоцького району)



З 15 років працювала в колгоспі. З 1946 р. вирощувала цукрові буряки, була ланковою.

В 1952 р. Марія Павлівна нагороджена медаллю «За трудову доблесть». В 1956 р. учасниця Московської сільськогосподарської виставки народних досягнень. В 1957 р. ланка М.П. Козак виростила по 650 ц центнерів з гектара цукрових буряків.

За особливі заслуги в розвитку сільського господарства і досягнення високих показників по виробництву зерна, цукрових буряків, м'яса, молока і інших продуктів сільського господарства і впровадження у виробництво досягнень науки і передового досвіду Указом Президії Верховної Ради СРСР від 26 лютого 1958 року Козак Марії Павлівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і Золотої медалі «Серп і Молот».

Література

З досвіду вирощування високих врожаїв цукрових буряків // Городоц. правда. – 1957. – 24 листоп.

Про неї

1. Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР від 26 лют. 1958 р. // Рад. Поділля. – 1958. – 27 лют.

2. Історія міст і сіл Української РСР. Хмельницька область. – К.: Голов. ред. УРЕ АН УРСР, 1971. – С. 59, 192, 195-199.

3. Козак Марія Павлівна // Городоччина туристична: путівник. – Хмельницький, 2010. – С. 57: Фото.

4. **Козак** Марія Павлівна – Герой Соціалістичної Праці // Орден Леніна колгосп «Україна»: зб. док. і матеріалів. – Львів, 1974. – С. 124.

Козярський Володимир Васильович

(08.02.1929 р., с. Шутнівці Кам'янець-Подільського району –
08.05.1991 р., там же)



Трудову діяльність розпочав у колгоспі п'ятнадцятирічним юнаком.

В 1951 р. після служби в Радянській Армії очолив Шутнівцьку рільничу, пізніше – комплексну бригаду, а згодом був призначений керуючим комплексом міжколгоспного об'єднання з виробництва м'яса на промисловій основі.

Нагороджений орденами Леніна, Трудового Червоного Прапора, Жовтневої Революції, Знаком Пошани, медалями.

Делегат V з'їзду колгоспників, XIV з'їзду профспілок України.

За збільшення виробництва і продажу державі зерна, цукрових буряків, олійних культур та інших продуктів землеробства Указом Президії Верховної Ради СРСР від 8 грудня 1973 року Козярському Володимирі Васильовичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР, які найбільше відзначилися у збільшенні виробництва і продажу державі зерна, цукрових буряків, олійних культур та інших продуктів землеробства в 1973 р.:** Указ Президії Верховної Ради

СРСР № 5138-VIII від 8 груд. 1973 р. // Рад. Поділля. – 1973. – 11 груд.

2. **Герой** Соціалістичної Праці Козярьський Володимир Васильович // Твої герої, Кам'янецьчино. – Кам'янець-Поділ., 2005. – С. 123-140.

3. **Щур О.** Хлібороб // Подолянин. – 2009. – 6 лют. – С. 8.

4. **Остапчук Л.** Син землі колгоспної // Рад. Поділля. – 1973. – 16 груд.

5. **Слова вдячності** Героїв праці // Рад. Поділля. – 1973. – 12 груд.

Концевич

Михайло Григорович

(17.08.1928 р., с. Писарівка Волочиського району – 16.11.2003 р., там же)



З шістнадцяти років працював трактористом у рідному колгоспі. Займався вирощуванням цукрових буряків. Коли вже набрався чималого досвіду, очолив спеціалізовану ланку, яка вирощувала солодкі корені без затрат ручної праці за найпрогресивнішими на той час технологіями.

Без відриву від виробництва став дипломованим спеціалістом, закінчивши Новоушицький технікум механізації сільського господарства.

М.Г. Концевич обирався делегатом XXV, XXVI, XXVII з'їздів Компартії України, був кандидатом у члени ЦК КПУ, членом ревізійної комісії Центрального комітету партії.

Удостоєний двох орденів Леніна, ордена Жовтневої Революції, а в 1977 р. Михайло Григорович удостоєний Державної премії УРСР.

За збільшення виробництва і продажу державі зерна, цукрових буряків, олійних культур та інших продуктів землеробства Указом Президії Верховної Ради СРСР від 15 грудня 1972 року Концевичу Михайлу Григоровичу присвоєно

звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Література

1. **Вимогливість** – на всіх рівнях // Рад. Поділля. – 1985. – 15 берез.
2. **Підвищувати** закупку цукрових буряків // Зоря. – 1982. – 11 лют.
3. **Земля** – годувальниця: [про ефективне використання, збереження, підвищення родючості ґрунтів на Хмельниччині] // Рад. Поділля. – 1982. – 24 січ.
4. **Наш супутник** – передовий досвід // Зоря. – 1980. – 21 берез.
5. **Віддача бурякової** ниви: більше цукру країні // Зоря. – 1979. – 12 трав.

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці** передовикам сільського господарства Української РСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР № 3667–VIII від 15 груд. 1972 р. // Відом. Верховної Ради СРСР. – 1972. – № 51. – С. 28.
2. **Шаля В.** Ювілей героя Концевича: [до 75-річчя з дня народж.] // Зоря. – 2003. – 15 серп.
3. **Антоненко В.** Повтори себе в учнях // Корчагінець. – 1976. – 10 лют.
4. **Ковбасюк П.** Сходінками майстерності // Сіл. вісті. – 1975. – 24 серп.
5. **Гермаківський І.** Почерк Концевича // Україна. – 1973. – № 16. – С. 3.

**Кохан
Феодосія Пилипівна**

(06.1901 р., с. Пилипи-Олександрівські Виньковецького району –
22.04.1962 р., там же)



У рідному селі закінчила початкову школу.
З початку і до кінця трудової діяльності
працювала ланковою в колгоспі «Сніп».
Нагороджена орденом Леніна.

*За високий урожай пшениці Указом
Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого
1948 року Кохан Феодосії Пилипівні
присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці
з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».*

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 18 лют.

2. **Симчак В.** Гордість наша // Сіл. новини. – 1968. – 23 верес.

3. **Кабачинський І.** Жінки-трудівниці з Пилипів-Олександрівських // Сіл. новини. – 1963. – 17 серп.

**Кошек
Ганна Арсентіївна**

(23.06.1918 р., м. Ямпіль Вінницької області – 10.05.2005 р.,
с. Рилівка Шепетівського району)



Закінчила чотири класи школи.
З 1936 р в с. Ружичанка працювала у
колгоспі в ланці.

Після закінчення ВВВ продовжила
працювати у цьому ж колгоспі.

За одержання в 1947 році високого врожаю зернових та цукрових буряків Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 року Кошек Ганні Арсеніївні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці** передовикам сільського господарства УРСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

2. **Кошек Ганна Арсенівна** // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

Кравчук (Сафонова) Римма Олександрівна

(03.04.1926 р., с. Болгара Ханті-Мансійського національного округу Росії – 03.04.1998 р., с. Шарівка Ярмолинського району)



Після закінчення сільськогосподарського технікуму, з вересня 1944 р., працювала в радгоспі «Шарівка»: спершу старшим агрономом, потім головним, а в 60-х роках директором радгоспу «Шарівка». З її ініціативи в радгоспі був закладений прекрасний сад, збудований великий тваринницький комплекс, придбана необхідна сільськогосподарська техніка.

За одержання високого врожаю Указом Президії Верховної Ради СРСР від 23 червня 1966 року Кравчук (Сафоновій) Риммі Олександрівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і молот».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці** передовикам сільського господарства Української РСР, які особливо відзначилися у збільшенні виробництва і заготівель пшениці та інших зернових і кормових культур: Указ Президії Верховної Ради СРСР № 5147-VI від 23 черв. 1966 р. // Відом. Верховної Ради СРСР. – 1966. – № 26. – С. 22.

2. **Чулаєвська М.** В одному дні зустрілися дати // Вперед. – 2008. – 4 квіт.

3. **Гайдамашко В.** Пропагандист, вихователь, наставник: з досвіду роботи Р.О. Кравчук // Вперед. – 1978. – 23 трав.

4. **Сидорчук О., Рибицький К.** Директор. З комуніста бери приклад // Вперед. – 1969. – 10 січ.

5. **Дмитрієнко М.** Шлях до щастя: [про дир. радгоспу «Шарівка» Ярмолинец. р-ну Р.О. Сафонову] // Рад. жінка. – 1967. – № 3. – С. 2-3.

Краковецька Марія Дем'янівна

(01.01.1921 р., с. Ружичанка Хмельницького району –
04.04.2007 р., м. Хмельницький)



До війни почала працювати на тваринницькій фермі. Після закінчення ВВВ стала ланковою. На цій посаді пропрацювала все своє трудове життя.

За одержання в 1947 році високого урожаю жита Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 року Краковецькій Марії Дем'янівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці** передовикам сільського господарства Української РСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

2. **Краковецька Марія Дем'янівна** // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

Крамар Марія Трохимівна

(11.04.1912 р., с. Правдівка Ярмолинецького району –
12.11.1988 р., там же)



Працювала у колгоспі до війни. Після визволення села від фашистів Марія Трохимівна очолила рільничу ланку і на цій посаді пропрацювала все життя.

За одержання в 1947 році високого урожаю жита Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 року Крамар Марії Трохимівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці** передовикам сільського господарства УРСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

2. **Крамар Марія Трохимівна** // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

Крижанівський Степан Федорович

(27.12.1912, с. Педоси Хмельницького району – 08.06.1976 р.,
м. Кустанай, республіка Казахстан)



КРИЖАНІВСЬКИЙ С.Ф.
Ім'я Степановича Федоровича Крижанівського
В.І. ЛЕНИНА в Україні

В 1955 р. приїхав до Казахстану обробляти цілину.

З 1955 р. працював в зерногоспі «Волгоградський» Кустанайської області трактористом, потім бригадиром тракторної бригади.

В 1956 р. бригада Крижанівського першою в колгоспі засіяла пшеницею 4050 гектарів землі.

За чесну, добросовісну працю та високі показники, за освоєння цілини Указом Президії Верховної Ради СРСР в 1957 році Крижанівському Степану Федоровичу було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Кулик

Іван Васильович

(12.05.1934 р., с. Миколаївка Високопільського району
Херсонської області – 26.06.1971 р., смт. Теофіполь)



Після закінчення технікуму механізації став працювати бригадиром тракторної бригади колгоспу ім. Щорса смт. Теофіполь. Завдяки підвищенню культури землеробства тракторна бригада у 1966 р. виростила по 30,8 центнера зернових, по 34,5 центнера озимої пшениці і по 428 центнерів цукрових буряків з кожного гектара. З 1959 по 1966 рр. валовий збір зерна зріс у колгоспі у 4,4 раза.

За видатні успіхи у вирощенні врожаю зернових та інших сільськогосподарських культур Указом Президії

Верховної Ради СРСР від 23 червня 1966 року бригадиру тракторної бригади колгоспу ім. Щорса Кулику Івану Васильовичу було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Кулик І.В., як кращий бригадир тракторної бригади області, обирався делегатом ХХІІІ з'їзду Компартії України і третього Всесоюзного з'їзду колгоспників.

Література

1. **Пятирічку** достроково // Червона Зірка. – 1971. – 6 трав.
2. **Механізатор-господар** поля // Червона Зірка. – 1967. – 1 трав.

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР № 5145–VI від 23 черв. 1966 р. // Відом. Верховної Ради СРСР. – 1966. – № 26. – С. 20.

2. **Кулик Іван Васильович** // Працею звеличені. Кн. 2. – К., 1960. – С. 196.

Кулик

Федір Володимирович

*(22.10.1927 р., с. Адамівка Віньковецького району –
12.08.2011 р., с. Зіньків Віньковецького району)*



В 1941 р. закінчив 8 класів Зіньківської школи. З 1944 по 1946 рр. служив у лавах Радянської Армії.

Свій трудовий шлях розпочав у 1948 р.: спочатку працював столяром Зіньківської МТС, у 1950 р., закінчивши на відмінно курси комбайнерів при Новоушицькому

технікумі механізації сільського господарства, почав працювати комбайнером. В перші свої жнива Федір Кулик зібрав 381 центнер хліба. Наступного року закінчив жнива з рекордним виробітком – 501 центнер з гектара. У 1952 р. молодий механізатор отримав свою першу нагороду – медаль «За трудову доблесть». Після реорганізації Зіньківської МТС Ф.В. Кулик був переведений комбайнером у колгосп ім. Горького с. Зіньків, де й працював до виходу на пенсію.

У 1958 р. Федір Володимирович за високі трудові здобутки на хлібній ниві нагороджений орденом «Знак Пошани». У 1961 р. він зібрав 340 центнерів зернових та 231 центнер кукурудзи. Обирався делегатом XXII з'їзду КП України.

За одержання високого урожаю Указом Президії Верховної Ради СРСР від 23 червня 1966 року Кулику Федору Володимировичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР № 5145-VI від 23 черв. 1966 р. // Відом. Верховної Ради СРСР. – 1966. – № 26. – С. 20.

2. **Гаконенко В., Шевчук М.** Комбайнер з Поділля – К.: Урожай, 1969. – 74 с.

3. **Гідний** приклад для наслідування // Сіл. новини. – 2011. – 19 серп. – С. 6.

4. **Гуцал Г.** Кличуть здобутки // Сіл. новини. – 1974. – 6 лип.

5. **Гаконенко В.** Почерк Ф. Кулика // Рад. Поділля. – 1969. – 2 лип.

**Латюк
Марія Андріївна**

(01.01.1924 р., с. Цвіклівці Кам'янець-Подільського району –
10.09.1995 р., там же)



Закінчила неповну середню школу. З 1939 р. працювала у рільничій і виноградарській бригаді. З 1954 р. – дояркою, завідуючою Цвікловецької молочнотоварної ферми.

У 1957 р. надоїла від кожної корови по 7040 літрів молока.

Нагороджена орденами Леніна, Трудового Червоного Прапора, медалями.

Обиралась депутатом Верховної Ради СРСР, делегатом XXII з'їзду КПРС.

За одержання високих надоїв молока Указом Президії Верховної Ради СРСР від 26 лютого 1958 року Латюк Марії Андріївні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про неї

1. **О присвоении звания Героя Социалистического Труда передовикам сельского хозяйства УССР:** Указ Президиума Верховного Совета СССР от 26 февр. 1958 г. // Ведом. Верховного Совета СССР. – 1958. – № 5. – С. 285.

2. **Герой Соціалістичної праці** Латюк Марія Андріївна // Твої герої, Кам'яничино. – Кам'янець-Поділ., 2005. – С. 141-145.

3. **Бендер Ю.** Є в серці вогонь! // Рад. Поділля. – 1960. – 16 груд.

4. **До висот, до вершин** // Колгосп. село. – 1959. – 17 жовт.

5. **Мілов Ю.** Людина з гарячим серцем // Рад. Поділля. – 1958. – 25 квіт.

Либа Марія Гнатівна

(16.04.1928 р. с. Слобідка-Чернелівська Красилівського району –
13.02.2005 р., там же)



Закінчила школу в Чернелівці. Після війни в 1944 р. працювала дояркою в колгоспі «Радянська Україна». У 1950 р. пішла працювати в рільничу бригаду. Через деякий час її обрали ланковою. Постійно прагнула досягнути кращих результатів.

Ланка Марії Гнатівни щорічно збирала по 500 центнерів цукрового буряка.

Послідовниця кузьминських п'ятисотинець Катерини Андрощук, Христини Байдич, Марії Пилипчук вміло застосовувала на практиці досвід передовиків, досягнення агротехніки. За роки 8-ої п'ятирічки в ланці Марії Либи середній врожай становив 515 центнерів з гектара. Неодноразово була учасником Виставки досягнень народного господарства в Москві, удостоєна звання «Відмінник соціалістичного змагання УРСР». В 1965 р. нагороджена орденом Трудового Червоного Прапора. 1970-й рік був рекордним – з кожного гектара зібрали по 610 центнерів солодких коренів.

За високі врожаї цукрового буряка Указом Президії Верховної Ради СРСР від 8 квітня 1968 року Либі Марії Гнатівні було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Марія Гнатівна обиралася депутатом до Верховної Ради України.

Література

1. **Наша** опора і сила // Зоря комунізму. – 1967. – 14 листоп.

2. **69 центнерів** цукру з гектара // Зоря комунізму. – 1965. – 9 січ.

Про неї

1. **Про присвоєння звання** Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР від 8 квіт. 1968 р. // Рад. Поділля. – 1968. – 9 квіт.

2. **Косюк Г.** Життя – віддане покликанню // Красилів. вісн. – 2003. – 26 квіт.

3. **Либа М.** Пам'ять повертає у минуле // Красилів. вісн. – 2000. – 22 берез.

4. **Євтушова Г.** Людина переднього краю: нарис // Зоря комунізму. – 1982. – 9 жовт.

5. **Либа М.** Наша опора і сила // Зоря комунізму. – 1967. – 14 листоп.

Ліщук

Володимир Давидович

(15.10.1931 р., с. Черче Чемеровецького району – 10.11.1980 р., там же)



В 1940 р. закінчив семирічку і пішов працювати в колгосп. В 1950 р. навчався в Кам'янець-Подільському сільськогосподарському технікумі, працював бригадиром рільничої бригади. Після строкової армійської служби з 1958 по 1959 рр. очолював рільничу бригаду колгоспу. З 1959 по 1961 рр. – головний агроном колгоспу «Перемога» Дунаєвського району Хмельницької області. З 1961 по 1962 рр. навчався в однорічній школі з підготовки керівних кадрів при Кам'янець-Подільському сільськогосподарському інституті.

З 1963 по 1965 рр. – секретар парторганізації і заступник голови колгоспу ім. Постишева с. Залуччя Чемеровецького

району. З 1965 по 1970 рр. – голова колгоспу «Світанок» с. Цикова Чемеровецького району.

У 1968 р. закінчив Кам'янець-Подільський сільсько-господарський інститут (заочне відділення) по спеціальності «Вчений агроном».

З 1970 по 1980 рр. – голова колгоспу ім. Леніна с. Летава.

Нагороджувався орденами Жовтневої революції, Леніна, обирався депутатом Верховної Ради УРСР.

За високі врожаї Указом Президії Верховної Ради СРСР від 24 грудня 1976 року Ліщуку Володимиру Давидовичу було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Література

1. Колгосп високої культури землеробства. – К.: Урожай, 1977. – 56 с.
2. Обіцяли-зробили // Рад. Поділля. – 1978. – 19 листоп.
3. Працею звеличені // Друг читача. – 1977. – 6 жовт.
4. Полям – почесний п'ятикутник // Рад. Поділля. – 1977. – 15 квіт.
5. Слово трудівників Летава // Нове життя. – 1977. – 22 січ.

Про нього

1. Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР № 4944-IX від 24 груд. 1976 р. // Рад. Україна. – 1976. – 26 груд.

2. Хлібороб. Голова ордена Леніна колгоспу ім. Леніна с. Летава Чемеровецького району Володимир Давидович Ліщук. – Хмельницький, 1977. – 4 с.

3. Шокало М. Товариш голова // Рад. Поділля. – 1980. – 23 лют.

4. Гонтарук М. Людям на добро. Нові Герої Поділля // Рад. Поділля. – 1976. – 29 груд.

5. Герої Соціалістичної Праці – Володимир Давидович Ліщук // Рад. Україна. – 1976. – 26 груд.

Лятовський Анатолій Васильович

(26.07.1915 р., с. Гулі Барського району Вінницької області –
29.01.1995 р., с. Пасічна Старосинявського району)



У 1935 р. закінчив Говірський сільсько-господарський технікум. З 1939 по 1946 рр. – служив у лавах Радянської Армії, з них в 1942–1944 рр. – у блокадному Ленінграді.

Після Великої Вітчизняної війни приїхав в с. Пасічна Старосинявського району Хмельницької області.

З 1952 по 1986 рр. працював директором елітнонасінницького господарства «Пасічна».

В 1967 р. закінчив Кам'янець-Подільський сільськогосподарський інститут.

Анатолій Васильович Лятовський був нагороджений орденами: «Червоної Зірки», «Леніна», «Знак Пошани», «Слави I-II ступенів», медалями: «За бойові заслуги», «За взяття Берліна».

За досягнення в галузі тваринництва, уміле керівництво і працю Указом Президії Верховної Ради СРСР від 22 березня 1966 року Лятовському Анатолію Васильовичу було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Література

1. Усі галузі рентабельні. – Львів, 1984. – 28 с.
2. Багаті душею // Рад. Поділля. – 1985. – 24 лют.

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці** передовикам тваринництва Української РСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР № 4646–VI від 22 берез. 1966 р. // Відом. Верховної Ради СРСР. – 1966. – № 14. – С. 28.

2. **Чиж І.** Слід на землі // Рад. Поділля. – 1985. – 26 лип.

3. **Романіка П.** Сходження // Соц. культура. – 1985. – № 2. – С. 14-15.

4. **Остапчук Д.** Тепло людського серця // Рад. Поділля. – 1977. – 27 лют.

Мазур

Марія Миколаївна

(14.08.1935 р., с. Міцівці Дунаєвецького району)



Після закінчення Міцівецької школи одразу пішла працювати у колгосп, згодом стала ланковою. За сумлінну працю не раз відзначалася правлінням колгоспу. Найбільш вагомих успіхів досягла, працюючи дояркою.

За високі надой молока нагороджена орденом Леніна.

З 1972 р. очолювала колгосп ім. Войкова в с. Вихрівка, залишила господарство в зразковому стані.

За досягнення в галузі тваринництва, уміле керівництво і працю Указом Президії Верховної Ради СРСР від 22 березня 1966 року Мазур Марії Миколаївні було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Мешкає в с. Вихрівка Дунаєвецького району.

Література

1. **Пятирічку** – достроково // Ленін. шляхом. – 1988. – 10 лют.

2. **Наші** милі трудівниці // Ленін. шляхом. – 1984. – 8 берез.
3. **По п'ятсот** центнерів щороку // Сіл. вісті. – 1977. – 27 берез.
4. **Мій вклад** // Ленін. шляхом. – 1964. – 18 серп.
5. **В похід** за молоко! // Рад. Поділля. – 1960. – 16 січ.

Про неї

1. **Про присвоєння звання** Героя Соціалістичної Праці передовикам тваринництва Української РСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР № 4646-VI від 22 берез. 1966 р. // Відом. Верховної Ради СРСР. – 1966. – № 14. – С. 28.

3. **Бутченко Ф.** Правильна лінія // Працею звеличені. Кн. 2. – К., 1967. – С. 13-15.

2. **Лисенко В.** Якщо в серці неспокій // Рад. Поділля. – 1965. – 18 трав.

4. **Куницька М.** Про сьогоднішній – правдиво, пристрасно // Рад. Поділля. – 1988. – 10 лют.

5. **Ніжинський А.** В ореолі слави // Рад. Поділля. – 1967. – 8 жовт.

Малюк

Микола Мефодійович

(05.05.1928 р., с. Слобідка-Глушковецька Ярмолинецького району – 10.2007 р., там же)



3 квітня 1944 р. почав працювати в місцевому колгоспі. В 1946 р. отримав першу нагороду – медаль «За трудову доблесть». У 1963 р. бригада Малюка збрала на 25-ти гектарній площі 45 центнерів кукурудзи з гектара.

З 1970 р. працював завідувачим птахоферми, де його за добросовісну і сумлінну працю нагороджено двома орденами і золотою медаллю на виставці досягнень народного господарства.

За високі врожаї кукурудзи Указом Президії Верховної Ради СРСР від 23 червня 1966 року Малюку Миколі Мефодійовичу було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Література

Не перебувати – бути і діяти! // Рад. Поділля. – 1989. – 28 січ.

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР № 5145-VI від 23 черв. 1966 р. // Відом. Верховної Ради СРСР. – 1966. – № 26. – С. 20.

2. **Слободянюк П.Я.** Місцеве самоврядування Хмельниччини: нариси історії місцевих громад Ярмолинецького району. – Хмельницький: Поділля, 2004. – С. 185.

3. **Пам'яті товариша** // Вперед. – 2007. – 2 листоп.

4. **Весняна повінь** ветерана // Вперед. – 2004. – 19 листоп.

5. **Гарасюк В.** У бригаді Героя // Вперед. – 1967. – 7 жовт.

Масловський Іван Оверкович

(21.01.1915 р., с. Заслучне Красилівського району –
23.03.2000 р., там же)



Масловський Іван Оверкович – Герой Соціалістичної Праці, голова колгоспу «Радянська Україна»

Трудову діяльність розпочав дільничним зоотехніком у Красилівському районі. Потім працював директором Кульчинівської міжрайонної інкубаторної станції. В роки німецької окупації брав участь в русі опору, за що нагороджений медаллю

«Партизан Вітчизняної війни» I-го ступеня.

Після звільнення від окупації рідного села був мобілізований на фронт, мав поранення.

У 1945 р. односельці обрали Івана Оверковича головою колгоспу. Упродовж 40 років очолював багатогалузеве господарство. З кожним роком колгосп міцнів, розвивався, зводилися новобудови.

Починаючи з 1956 р. колгосп «Радянська Україна» був постійним учасником Всесоюзної виставки народного господарства в Москві.

В 1965 р. колгосп виростив на круг по 30,2 центнера зернових, в т.ч. по 35,1 центнера пшениці, цукрових буряків одержано по 325 центнерів, а в 1964 р. по 413 центнери, 2 роки поспіль колгосп виконував план цієї культури на 125,7 %.

Великих успіхів було досягнуто і в розвитку тваринництва: в 1965 р. на 100 га сільгоспугідь вироблено молока по 460 центнерів, м'яса 44,5 центнера.

За успіхи, досягнені в підвищенні урожайності, збільшення виробництва і заготівлі цукрового буряка Указом Президії Верховної Ради СРСР від 31 грудня 1965 року Масловському Івану Оверковичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Література

1. **Сила** сівача // Рад. Поділля. – 1982. – 9 січ.
2. **Великі** зміни // Зоря комунізму. – 1969. – 5 груд.
3. **Від з'їзду** до з'їзду // Зоря комунізму. – 1969. – 2 жовт.
4. **До горизонтів** нових // Зоря комунізму. – 1967. –

1 черв.

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам буряківництва Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР № 4331-VI від 31 грудня 1965 р. // Відом. Верховної Ради СРСР. – 1966. – № 1. – С. 11.

2. **Варецький Б.** Іван Масловський. – Львів, 1966. – 20 с.
3. **Остапчук Д.** Серед людей і для людей // Справа честі кожного. – Л., 1986. – С. 99-107.
4. **Щурський В.** Пам'ять про великого хлібороба жива // Поділ. вісті. – 2005. – 21 січ.
5. **Казмірук О.** Слід на землі // Зоря комунізму. – 1985. – 19 січ.

Матвєєв

Іван Романович

(1915 р., с. Книжківці Хмельницького району – 22.12.1963 р., там же)



В 1929 р. закінчив Книжковецьку семирічну школу.

В 1933 р. був призваний до лав Радянської армії.

Після війни працював бригадиром у колгоспі «Поділля» в с. Книжківці.

В 1948 р. захворів на туберкульоз і припинив свою трудову діяльність.

За високий урожай пшениці, за чесну працю, доблесть Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 року Матвєєву Івану Романовичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства УРСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 18 лют.
2. **Матвєєв Іван Романович** // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

**Миколін (Ніколін)
Сергій Микитович**

(22.09.1912 р., с. Летава Чемеровецького району – 28.01.1989 р.,
там же)



Закінчив чотири класи місцевої школи, одразу ж пішов працювати в колгосп. В роки ВВВ воював на фронті. По закінченню війни повернувся в колгосп, працював механізатором, бригадиром тракторної бригади місцевого колгоспу ім. Леніна. В 1947 р. при активній участі механізаторів в господарстві вирощено високий урожай пшениці – по 31 центнеру з гектара.

За високий урожай пшениці, за чесну працю, доблесть Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 року Миколіну Сергію Микитовичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства УРСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 22 лют.
2. **Ніколін Сергій Микитович** // Ордена Леніна колгосп ім. Леніна: зб. док. і матеріалів. – Львів, 1969. – С. 89.
3. **Ніколін Сергій Микитович** // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

**Миколіна (Ніколіна)
Антоніна Трохимівна**

(10.04.1918 р., с. Летава Чемеровецького району – 19.03.2003 р., там же)



Закінчила 4 класи, в 12 років пішла працювати в колгосп, де й пропрацювала все життя.

В 1947 р. ланка, яку вона очолювала, виростила по 31 центнеру пшениці і по 354 центнери цукрових буряків з гектара.

За високий урожай пшениці, за чесну працю, доблесть Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 року Миколіній Антоніні Трохимівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства УРСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

2. **Ніколіна** Антоніна Трохимівна // Орден Леніна колгосп ім. Леніна: зб. док. і матеріалів. - Львів, 1969. – С. 89.

3. **Ніколіна** Антоніна Трохимівна // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

Михальчишина Олена Феодосіївна

(23.07.1927 р., с. Попівці Летичівського району – 27.02.2008 р.,
там же)



У нелегкий повоєнний час працювала їздовою. Згодом пішла працювати в рільничу ланку. Керівництво колгоспу помітило завзяття дівчини і в 1948 р. довірило Олені Феодосіївні очолити ланку. З тих пір і до кінця своєї звитяжної трудової біографії вона була ланковою.

В 1959 р. Олена Феодосіївна обирається депутатом Верховної Ради України 5-го скликання, а в 1963 р. – депутатом Верховної Ради 6-го скликання. З 1978 по 1983 рр. тричі обиралася членом Хмельницького обкому КП України, була учасником ряду обласних партійних конференцій. Нагороджена орденами Трудового Червоного Прапора, медаллю «За трудову відзнаку», двома великими срібними медалями Всесоюзної сільськогосподарської виставки, багатьма грамотами Президії Верховної Ради УРСР.

За самовіддану працю і високі врожайі по вирощуванню цукрових буряків Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1971 року Михальчишиній Олені Феодосіївні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої зірки «Серп і Молот».

Про неї

1. **Могильний А.П.** Сходинки зростання // Працею звеличені: Герої сільськогосподарського виробництва: кн. 2. – К., 1973. – С. 56-61.

2. **Савченко В.** Господарі землі // Летичів. газ. – 1997. – 4 жовт.

3 **Олена Феодосіївна Михальчишина** // Рад. Поділля. – 1972. – 13 лют.

4. **Незабутні** хвилюючі дні // Корчагінець. – 1971. – 15 квіт.

5. **Аркашин М.** Попівці стрічають Героя // Колгосп. правда. – 1971. – 13 квіт.

Моргун Варвара Кіндратівна

*(30.11.1920 р., с. Пилипи-Олександрівські Вільковецького району
– 15.08.1987 р., там же)*



В рідному селі закінчила початкову школу. Трудову діяльність розпочала в колгоспі «Сніп».

Після ВВВ працювала бухгалтером, касиром, в 1946 р. стала ланковою до виходу на пенсію. Працювала в садово-городній ланці і після пенсії.

Нагороджена орденом Леніна.

За досягнення в сільському господарстві Указом Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 року Моргун Варварі Кіндратівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої зірки «Серп і Молот».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства УРСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

2. **Слободянюк П.Я.** Місцеве самоврядування Хмельниччини: нариси історії місцевих громад Вільковецького району. – Хмельницький: Поділля, 2003. – 312 с., 16 с.: ілюстр.

3. **Яцишин М.С.** Вільківці: іст. нарис. – Хмельницький, 1993. – 32 с.

4. **Кабачинський І.** Жінки-трудівниці з Пилипів-Олександрівських // Сіл. новини. – 1963. – 17 серп.

Музика

Василь Панасович

(01.11.1919 р., с. Пирогівці Меджибізького району Кам'янець-Подільської області (нині Хмельницького району) – 04.07.2008 р., с. Червона Зірка Хмельницького району)



В 1934 р. закінчив 7 класів неповної середньої школи в с. Пирогівці.

В 1944 р. закінчив Новоушицький технікум механізації сільського господарства.

З вересня 1946 р. працював у сільському господарстві, з 1962 р. – у колгоспі «Зоря» с. Пирогівці: спочатку завідуючим складом запчастин, потім бригадиром тракторної бригади.

За досягнення в сільському господарстві Указом Верховної Ради СРСР від 23 червня 1966 року Музиці Василю Панасовичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої зірки «Серп і Молот».

Література

1. **Діловитість і зацікавленість** // Рад. Поділля. – 1985. – 12 лип.
2. **Бути господарем землі** // Механізація сільського господарства. – 1971. – № 5. – С. 3-4.

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР № 5145-VI від 23 черв. 1966 р.** // Відом. Верховної Ради СРСР. – 1966. – № 26. – С. 21.
2. **Золотарьов В.** «У мене є ще й вище звання – хлібороб» // Поділ. вісті. – 2001. – 1 січ.
3. **Федунець М.** Зірниці // Корчагінець. – 1975. – 16 січ.
4. **Попович В.** Бригадир // Прибуз. зоря. – 1966. – 27 жовт.

Нагурна Марія Василівна

(18.01.1924 р., с. Летава Чемеровецького району –
01.04.1998 р., там же)



Після закінчення 4 класів місцевої школи пішла працювати у колгосп. У повоєнні роки стала ланковою, на цій посаді пропрацювала все життя.

У 1947 р. очолювана нею ланка колгоспу ім. Леніна виростила по 31 центнеру пшениці і 353 центнери цукрових буряків з гектара.

За досягнення в сільському господарстві Указом Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 року Нагурній Марії Василівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої зірки «Серп і Молот».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства УРСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 18 лют.

2. **Нагурна** Марія Василівна // Ордена Леніна колгосп ім. Леніна: зб. док. і матеріалів. – Львів, 1969. – С. 89.

3. **Нагурна** Марія Василівна // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

Никитчук Василь Іванович

(02.09.1926 р., с. Крупець Славутського району –
20.03.2005 р., м. Славута)



У 1941 р. Василь Іванович закінчив Крупецьку семирічку. Після визволення краю, пропрацювавши лише два місяці в

колгоспі, Василь Нікітчук був призваний до лав Червоної армії. Закінчив школу курсантів, а в грудні 1944 р. потрапив на фронт, де був командиром гармати.

За участь у боях на фронтах Великої Вітчизняної війни нагороджений орденом Червоної Зірки, медалями «За взяття Берліна», «За визволення Праги», багатьма ювілейними медалями.

Після закінчення ВВВ працював у колгоспі ім. Чапаєва с. Улашанівка. В 1955 р. Василя Івановича обрали головою цього ж колгоспу.

Колгосп ім. Чапаєва під керівництвом В.І. Нікітчука став господарством високої культури землеробства. Якщо врожайність зернових у 1955 р. складала 6,2 ц з га, то в 1966 р. – 28,3, а в наступному році – 31,1 ц з га.

В 1966 р. закінчив Шепетівський сільськогосподарський бухгалтерський технікум.

За вагомі успіхи у виробництві колгосп ім. Чапаєва був нагороджений орденом «Знак Пошани», Почесним прапором ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС, ЦК ВЛКСМ. За успіхи другого року 9-ї п'ятирічки колгосп ім. Чапаєва визнаний був переможцем Всесоюзного соціалістичного змагання на честь 50-річчя СРСР.

За досягнення в галузі тваринництва, уміле керівництво і працю Указом Президії Верховної Ради СРСР від 8 квітня 1971 року Никитчуку Василю Івановичу було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Література

Орден на прапорі колгоспу ім. Чапаєва // Трудівник Полісся. – 1977. – 25 груд.

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР:** Указ

Президії Верховної Ради СРСР від 8 квіт. 1971 р. // Рад. Україна. – 1971. – 8 квіт.

2. **Ковальчук С.** Працею звеличений // Пульс. – 2011. – 1 верес.

3. **Волощук В.** З роси і води Вам, Василю Івановичу // Трудівник Полісся. – 2001. – 31 серп.

4. **Особисто причетні** // Трудівник Полісся. – 1988. – 7 листоп.

5. **Остапчук Д.** Чисті зерна // Рад. Поділля. – 1976. – 11 січ.

Новицький

Анатолій Іванович

(09.08.1935 р., м. Маріуполь Донецької обл. – 1999 р.,
с. Комунар Новоушицького району)

Разом зі сім'єю переїхав в с. Івашківці Новоушицького району. Після закінчення школи був призваний до лав Радянської армії, демобілізувався в 1957 р. З 1958 по 1961 рр. працював в колгоспі села Комунар Новоушицького району на різних роботах, а з 1961 по грудень 1971 рр. був бригадиром рільничої бригади у цьому господарстві.

За досягнуті успіхи в одержанні високих врожайів в садівництві Указом Президії Верховної Ради СРСР від 30 квітня 1966 року Новицькому Анатолію Івановичу було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам картоплярства, овочівництва, садівництва і виноградарства Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР № 4772-VI від 30 квіт. 1966 р. // Рад. Поділля. – 1966. – 17 трав.

2. **Володар** земного раю // Працею звеличені: Кн. 1. – К., 1970. – С. 102-108.

3. **Гонтарук М.** Бригадир // Рад. Поділля. – 1969. – 20 груд.
4. **Кепко П.** У бригаді Героя // Рад. Поділля. – 1966. – 22 трав.
5. **Нагорода** окрилює // Наддністрян. правда. – 1966. – 19 трав.

Пасічник Анатолій Павлович

(09.01.1938 р., с. Волиця-Польова Теофіпольського району)

Після закінчення семи класів А.П. Пасічник у 1953 р. розпочав працювати причіплювачем у колгоспі ім. Леніна с. Волиця-Польова. В 1954 р. поїхав у Красноярський край і там залишився назавжди. Закінчив Мамонтовську школу ФЗН, одержав спеціальності тракториста і шофера. Працював на лісовозі. Анатолій Павлович щоденно транспортував ділову деревину з лісових масивів на склади і до баз сплаву на річках.

А.П. Пасічник з січня 1961 р. працював на заготовлях лісу в Тасіївському районі, з травня наступного року – водієм Пічужького ліспромгоспу в Богучанському районі, з січня 1964 р. – трактористом на трелюванні деревини, із серпня 1966 р. – оператором самохідного навантажувача Манзенського ліспромгоспу.

За трудові успіхи Указом Президії Верховної Ради СРСР від 30 квітня 1974 року Пасічнику Анатолію Павловичу було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Про нього

Стасюк І.А. Пасічник Анатолій Павлович // Стасюк І.А. Історія Теофіпольщини в ушавлених іменах. – Хмельницький, 2004. – С. 100-101.

Петрова Ольга Григорівна

(21.11.1921 р., смт. Новий Любар Житомирської області –
04.02.1974 р., м. Городок)



Закінчила семирічну школу. Пішла працювати на цегельно-черепичний завод в смт. Любарі. В Городок переїхала в 1953 р.

Працювала бригадиром електрозварювальників у ливарно-механічному цеху Городоцького верстатобудівельного заводу. В цей час завод спеціалізувався на виготовленні рейсмусових і деревообробних верстатів.

За видатні досягнення в праці та громадську діяльність Указом Президії Верховної Ради СРСР від 7 березня 1960 року Петровій Ользі Григорівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці жінкам-передовикам промисловості, сільського господарства, науки, культури і громадським діячам:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 7 берез. 1960 р. // Рад. Поділля. – 1960. – 8 берез.

2. **Історія міст і сіл Української РСР.** Хмельницька область. – К.: Голов. ред. УРЕ АН УРСР, 1971. – С. 59, 192, 195-199.

3. **Гуменюк С.** Хмельницька область. Путівник – Л., 1968. – 192 с.

4. **Кизюк В.** Гарячі осінні квіти // Робіт. газ. – 1966. – 31 серп.

5. **Шумкова Г.** Горіння серця // Прапор Ілліча. – 1966. – 8 берез.

6. **Фурман М.** Славна героїня // Рад. Поділля. – 1960. – 9 берез.

Підгородецький Мойсей Веремійович

(04.09.1905 р., с. Нігин Кам'янець-Подільського району –
03.10.1996 р., там же)



З 1927 р. служив у лавах Червоної Армії. З 1930 р. працював головою робітничого, а згодом партійного комітетів Нігинських розробок «Сахкамін».

У 1937 р. призначений заступником завідуючого бурякопунктом на Вишнівчицькому цукровому заводі, а в 1939 р. – заступником директора Смотрицької МТС. У 1940 р. обраний заступником голови Смотрицького райвиконкому, головою районної планової комісії.

В роки Великої Вітчизняної війни брав активну участь у боях з німецько-фашистськими загарбниками.

З 1946 р. працює головою районної планової комісії. На початку 1953 р. загальні збори колгоспників артiлі села Нігин обрали його головою правління.

Нагороджений орденами Леніна, Жовтневої революції, Червоного прапора, Трудового Червоного Прапора, «Знаком Пошани» та багатьма медалями, Депутат Верховної Ради Української РСР двох скликань.

За особливі заслуги у розвитку сільського господарства і досягнення високих показників з виробництва зерна, цукрових буряків, м'яса, молока та іншої продукції сільського господарства і впровадження у виробництво досягнень науки і передового досвіду Указом Президії Верховної Ради СРСР від 26 лютого 1958 року Підгородецькому Мойсею Веремійовичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Література

1. Міцне коріння // Прапор Жовтня. – 1981. – 1 трав.

2. **За 200 пудів** гороху з гектара // Рад. Поділля. – 1961. – 20 груд.

Про нього

1. **О присвоении звания** Героя Социалистического Труда передовикам сельского хозяйства Украинской ССР: Указ Президиума Верховного Совета СССР от 26 февр. 1958 г. // Введ. Верховного Совета СССР. – 1958. – № 5. – С. 287.

2. **Шклярук М.** Депутат, герой, людина // Прапор Жовтня. – 1970. – 10 жовт.

3. **Єфімова А.** Герой праці // Прапор Жовтня. – 1969. – 25 листоп.

4. **Альперін Ю.** Життям гартований // Прапор Жовтня. – 1965. – 4 верес.

5. **Пилявський С.** Розпалене багаття // Рад. Поділля. – 1957. – 22 верес.

Плютинський

Володимир Антонович

(04.05.1927 р., с. Борисів Ізяславського району – 14.09.2009 р.

с. Зоря Рівненського району Рівненської області)

Двічі Герой Соціалістичної Праці



Закінчив Львівський сільськогосподарський інститут. Трудову діяльність розпочав у 1942 р. лісорубом Ізяславського лісгоспу. Понад рік (з березня 1943 р. і до поранення у травні 1944 р.) був розвідником партизанського загону з'єднання Шишка. Після одужання, у липні 1944 р., призначений інструктором Плужнянського райкому комсомолу, згодом обраний головою колгоспу «Жовтень» Волочиського району Хмельницької області. Упродовж п'яти років (1947–1951 рр.) – голова Клеванської артілі «Коопхім».

У січні 1951 р. В.А. Плютинського обрано головою колгоспу ім. Ворошилова Клеванського району Рівненської

області. Згодом господарство укрупнили, і воно отримало назву «Зоря комунізму». На базі цього колгоспу в 1987 р. було створено агрофірму «Зоря», головою якої і працював Володимир Антонович до березня 1998 р.

У 2002 р. В.А. Плютинський обраний народним депутатом України.

Нагороджений орденами Леніна (02.1958 р.), «Знак Пошани» (12.1965 р.), Жовтневої революції (02.1975 р.), «Дружби народів» (03.1981 р.), Вітчизняної війни II ст. (03.1985 р.), «За заслуги» III ст. (04.1997 р.).

За видатні успіхи, досягнуті в розвитку сільсько-господарського виробництва і виконанні п'ятирічного плану продажу державі продуктів землеробства і тваринництва, голові колгоспу «Зоря комунізму» Рівненського району Рівненської області Указом Президії Верховної Ради СРСР від 8 квітня 1971 року Плютинському Володимирі Антоновичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

За видатні досягнення у розвитку сільсько-господарського виробництва і соціальній перебудові села, успішне виконання завдань одинадцятої п'ятирічки по виробництву і продажу державі продукції землеробства і тваринництва нагородити Героя Соціалістичної Праці голову колгоспу «Зоря комунізму» Ровенського району Ровненської області Плютинського Володимира Антоновича орденом Леніна і другою золотою медаллю «Серп і Молот», Указом Президії Верховної Ради СРСР від 7 травня 1986 року.

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 8 квіт. 1971 р. // Рад. Україна. – 1971. – 8 квіт.

2. **Про нагородження Героя Соціалістичної Праці тов. Плютинського В.А. орденом Леніна і другою золотою медаллю «Серп і Молот»:** Указ Президії Верховної Ради СРСР № 4629-XI

від 7 трав. 1986 р. // Відом. Верховної Ради СРСР. – 1986. – № 20. – С. 21.

3. **Олуйко В.** Золоті віхи Володимира Плютинського // Поділ. вісті. – 2007. – 4 трав.

Поведа Галина Антонівна

(12.06.1934 р., с. Розсоша Хмельницького району –
27.04.1997 р., м. Шепетівка)



Виховувалась у дитячому будинку. Після закінчення ремісничого училища в Шепетівці, працювала на цукровому заводі. Без відриву від виробництва закінчила середню школу, технікум харчової промисловості, вступила до Хмельницького технологічного інституту, після закінчення якого почала працювати апаратницею Шепетівського цукрокомбінату. Згодом обиралася депутатом Верховної Ради УРСР, членом Президії Верховної Ради УРСР (1979 р.).

За новаторство і досягнення в роботі на посаді апаратниці Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 січня 1974 року Поведі Галині Антонівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і Золотої медалі «Серп і Молот» Поведі Галині Антонівні – апаратниці Шепетівського цукрокомбінату:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 січ. 1974 р. // Рад. Поділля. – 1974. – 18 січ.

2. **Гула А.** Шепетівка. – Л.: Каменяр, 1974. – С. 65-66.

3. **Зубчевський А.** Покликання // Поле кличе. – К., 1975. – С. 171-191.

4. **Карась П.** Тепло її серця // Гартований у боях і праці.
– К., 1977. – С. 32-43.
5. **Макаренко П.** Талант серця і рук // Рад. Поділля. –
1974. – 27 січ.
6. **Царик Р.** Краплина сонця в крові // Шляхом Жовтня.
– 1974. – 25 січ.

Потапова

(Душнюк) Ольга Яківна

*(1914 р., с. Полянє Славутського району – 1965 р.,
м. Ангарськ Іркутської області, Росія)*

У 1930 р. сім'ю «куркуля» Якова Душнюка вислано з села Полянє за більш ніж 1100 км. на Схід від Іркутська.

Ольга Яківна Потапова трудову діяльність розпочала на будівництві Мамаканської ГЕС на річці Вітім.

Працювала бригадиром мулярів – штукатурів БМУ № 5 у м. Ангарську.

Її бригада першою в Сибірі завоювала звання колективу комуністичної праці. Все її життя – яскравий приклад беззавітного служіння працею Батьківщині, народу. В історію Ангарська навечно вписано ім'я першої в місті жінки Героя Соціалістичної Праці Ольги Яківни Потапової.

За чесну, добросовісну працю та високі показники Указом Президії Верховної Ради СРСР від 7 березня 1960 року Потаповій Ользі Яківні було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці** жінкам – передовикам промисловості, сільського господарства, науки, культури та суспільним діячам: Указ Президії Верховної Ради СРСР від 7 берез. 1960 р. // Відом. Верховної Ради СРСР. – 1960. – № 10. – С. 71.

2. **Ковальчук С.** Репресовані...Герої: [на хвилях пам'яті]
// Пульс. – 2003. – 16 січ.

Похальчишина (Щерба)

Ніна Пилипівна

(14.08.1927 р., с. Книжківці Хмельницького району –
07.01.1996 р., там же)



Буряківницею почала працювати у 14 років, а повноправним членом колгоспу «Поділля» (на той час артіль ім. Молотова) стала в січні 1945 р., де і пропрацювала до 1984 р.

За високі заслуги перед державою, високий урожай пшениці Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 року Похальчишиній (Щербі) Ніні Пилипівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 18 лют.

2. **Похальчишина Ніна Пилипівна** // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

Починок

Макар Іванович

(16.03.1921 р., с. Вільхівці Чемеровецького району –
04.08.1982 р., м. Хмельницький)



У п'ятнадцять років поїхав до Ленінграду вчитись на кораблебудівника. Працював кораблескладальником, з 1936 по

1940 рр. – інструктором школи фабрично-заводського навчання.

Після двох важких поранень демобілізувався з діючої армії і повернувся на Хмельниччину.

Макар Іванович займав господарські та партійні посади: спочатку – начальник постачання і збуту, згодом – директор Кам'янець-Подільського пивзаводу, заступник завідуючого промислово-транспортного відділу, завідуючий відділом міського господарства і будівництва, завідуючий промислово-транспортним відділом Кам'янець-Подільського міському партії. В 1952 р., після навчання в Одеській партійній школі, Макар Іванович був обраний секретарем Славутського райкому партії. В 1956 р. – перший секретар Грицівського, а в 1963 р. – секретар, а з 1965 р. – перший секретар Волочиського райкому партії. Працюючи в Грицеві, був нагороджений орденом Червоного Прапора.

В 1972 р. Макар Іванович був обраний другим секретарем Хмельницького обкому партії, а з 1974 р. – голова виконкому обласної Ради народних депутатів.

За досягнуті успіхи в підвищенні врожайності, збільшенні виробництва і заготівель цукрових буряків Указом Президії Верховної Ради СРСР від 31 грудня 1965 р. Починку Макару Івановичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Література

1. **Передовий досвід** – наше багатство // Зоря. – 1970. – 18 груд.
2. **П'ятирічку** достроково: [з виступу М.І. Починка – першого секретаря райкому КПУ на нараді прац. сіл. госп.] // Зоря. – 1969. – 21 січ.
3. **Підносити** активність комуністів // Зоря. – 1965. – 17 груд.

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам буряківництва Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР № 4331-VI від 31 груд. 1965 р. // Рад. Поділля. – 1966. – 4 січ.

6. **Лисенко В.** Макар Починок. – К.: Політвид. України, 1966. – 35 с.

2. **Тарчевська В.** Макар Починок // Хмельниччина: роки становлення та поступу (1937-1997): матеріали Всеукр. наук. іст.-краєзн. конф. 26 верес. 1997 р. – Хмельницький, 1997. – С. 69-72.

5. **Гавришук А.П.** Волочиський район: Волочиськ // Історія міст і сіл УРСР. Хмельницька область. – К., 1971. – С. 157.

3. **Золотарьов В.** А пам'ять живе...: [до 25-ї річниці з дня смерті М.І. Починка] // Поділ. вісті. – 2007. – 3 серп.

4. **Серветник І.** Мені випало щастя працювати з ним // Зоря. – 2007. – 3 серп.

Примуд

Станіслав Йосипович

(08.05.1939 р., с. Лонки Волочиського району)



Трудовий стаж розпочав у 1957 р. В 1960 р. вступив до Теофіпольського профтехучилища і по закінченню став працювати механізатором.

Бригадир механізованої ланки щороку добивався високої врожайності зернових і цукрових буряків.

В 1980 р. екіпаж комбайнера Примуда С.Й. зібрав коренеплоди на площі 346 гектарів.

За досягнення в сільському господарстві Указом Президії Верховної Ради СРСР від 2 березня 1981 р. Примуду Станіславу Йосиповичу присвоєно звання Героя

Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Мешкає в с. Лонки Волочиського району.

Література

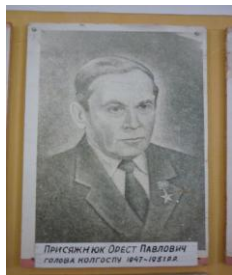
1. **Поле кличе** молодих. – Л., 1986. – 48 с.
2. **Діяльність** правоохоронних органів – на вищій рівень: [із виступу комбайнера колгоспу «Авангард», делегата XIX Всесоюзн. парт. конф. на Пленумі райкому КПУ] // Зоря. – 1988. – 14 листоп.
3. **Віють** свіжі вітри: [із виступу делегата XIX Всесоюзн. парт. конф. Примуда С.Й.] // Зоря. – 1988. – 11 листоп.
4. **Наш обов'язок**: [про досягнення механізованої ланки у 1987 році] // Зоря. – 1988. – 1 січ.
5. **Примножувати** зусилля всіх: [АПК: пошуки, резерви] // Рад. Поділля. – 1985. – 20 лют.

Про нього

1. **Про присвоєння звання** Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР № 4095-Х від 2 берез. 1981 р. // Рад. Україна. – 1981. – 6 берез.
2. **Задвornий В.** Сповідь хлібороба // Зоря. – 1987. – 20 серп.
3. **Ударна вахта** Примуда С.Й. та Концевича М.Г. на честь 45-річчя возз'єднання західноукраїнських земель з Радянською Україною // Зоря. – 1984. – 15 верес.
4. **Нові лауреати** // Рад. Поділля. – 1984. – 5 трав.
5. **Зустріч кавалерів** орденів Леніна у Волочиську: [про Примуда С.Й. та Концевича М.Г.] // Зоря. – 1984. – 29 берез.

Присяжнюк Орест Павлович

(26.05.1920 р., с. Книжківці Хмельницького району
– 23.07.1987 р., там же)



Закінчив 4 класи сільської школи. Пішов працювати в місцевий колгосп. В роки ВВВ воював на фронті, після війни відбудовував зруйноване фашистами господарство. У 1947-1951 рр. очолював колгосп в с. Книжківці Хмельницького району.

За високий урожай пшениці, за чесну працю, доблесть Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 року Присяжнюку Оресту Павловичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Про нього

1. Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства УРСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 18 лют.
2. Присяжнюк Орест Павлович // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

Пробитий Іван Васильович

(13.06.1923 р., с. Лісоводи Городоцького району –
04.09.2006 р., там же)



Учасник бойових дій, демобілізований в 1947 р.

В повоєнні роки працював у дорожній бригаді, комірником, заступником голови колгоспу с. Кремінна.

За трудову діяльність нагороджений медаллю «За доблесний труд», двома орденами «Знак пошани», орденом Жовтневої революції.

За видатні успіхи, досягнуті в розвитку сільсько-господарського виробництва і виконанні п'ятирічного плану продажу державі продуктів землеробства і тваринництва, Указом Президії Верховної Ради СРСР від 26 лютого 1958 року Пробитому Івану Васильовичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Література

З дужим і слабий став міцним // Рад. Поділля. – 1961. – 11 січ.

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 26 лют. 1958 р. // Введом. Верховного Совета СССР. – 1958. – № 5. – С. 285.

2. **Гонтарук М.І.** Завжди з людьми // Працею звеличені: Герої сільськогосподарського виробництва: кн. 2. – К., 1973. – С. 228-231.

3. **Василевський М.** Іванова криниця // Рад. Поділля. – 1984. – 24 берез.

Прокопенко

Ганна Прокопівна

*(10.05.1915 р., с. Серебрянка Ново-Оскольського району
Курської області (Росія))*



У 1933 р. добровільно, по організованому набору робітників на збирання чаю, фруктів виїхала в Грузинську

РСР. Майже 60 років самовіддано працювала на чайних плантаціях.

За видатні заслуги перед державою Указом Президії Верховної Ради СРСР від 25 лютого 1951 року Прокопенко Ганні Прокопівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

З 1993 р. мешкає в с. Ластівці Кам'янець-Подільського району.

Про неї

1. **Прокопенко Г.П.** // Кам'яничина: історія, розвиток, перспективи: наук. збірник. – Кам'янець-Поділ.: ПП «Мошак М.І.», 2008. – С. 183.

2. **Герой Соціалістичної праці Прокопенко Ганна Прокопівна** // Твої герої, Кам'яничино. – Кам'янець-Поділ.: Оіюм, 2005. – С. 155-159.

Пундик

Степан Петрович

(02.01.1936 р., с. Мокрець Ізяславського району – 03.05.2002 р., там же)



Після закінчення школи поїхав працювати у Донбас, проте повернувся у село Лютарка працювати дояром колгоспу ім. Фрунзе.

За видатні заслуги перед державою Указом Президії Верховної Ради СРСР від 22 березня 1966 року Пундику Степану Петровичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Література

1. **І вам успіхів, друзі!** // Колгосп. життя. – 1967. – 1 січ.
2. **Секрет моїх успіхів** // Колгосп. життя. – 1962. – 21 верес.

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам тваринництва Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР № 4646-VI від 22 берез. 1966 р. // Відом. Верховної Ради СРСР. – 1966. – № 14. – С. 29.
2. **Шумахер С.Б.** Радість перемоги // Працею звеличені: кн. 2. – К., 1967. – С. 155-158.
3. **Юрченко М.** «Секрети» дояра Степана Пундика // Колгосп. життя. – 1969. – 23 верес.
4. **Домешек Н.** Про нього пісню складено // Рад. Поділля. – 1960. – 30 листоп.

Ребедюк

Яків Степанович

(11.05.1913 р., с. Ружичанка Хмельницького району –
13.04.1990 р., м. Хмельницький)



Закінчив 7 класів сільської школи. Працював на різних сільськогосподарських роботах в місцевому колгоспі та на торфорозробках, які велись навколо села. В 1938 р. був відряджений на роботу на Проскурівський цукровий завод, де працював вантажником, згодом був бригадиром вантажників.

На початку 1939 р. був прийнятий в члени Комуністичної партії. Наприкінці того ж року, Яків Степанович був призваний до лав Червоної Армії.

За бойові заслуги та героїзм під час боїв на двох фронтах війни, був нагороджений орденом Вітчизняної війни II ступеня,

орденом Червоної Зірки, орденом солдатської Слави III ступеня, медаллю За «Відвагу» та шістьма іншими медалями.

У повоєнні роки Яків Степанович був направлений на курси командирів.

Після звільнення в запас приїхав додому, почав працювати в рідному колгоспі на різних посадах: від бригадира до голови колгоспу.

За вирощення рекордних врожаїв зернових Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 року Ребедюку Якову Степановичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

2. **Передові люди** Поділля // Рад. Поділля. – 1950. – 6 жовт.

Регелюк

Горпина (Агрипина) Мойсеївна

(22.06.1913 р., с. Летава Чемеровецького району – 04.04.2004 р., там же)



Працювала у місцевому колгоспі ім. Леніна.

В 1947 р. очолювана нею ланка виростила по 31 центнеру пшениці і по 356 центнерів цукрових буряків з гектара. Обиралася депутатом обласної ради, ланковою працювала до 1963 р.

За вирощення рекордних врожаїв Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 року Регелюк Горпині Мойсеївні присвоєно звання Героя

Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства УРСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 18 лют.

2. **Регелюк Агрипина Мусіївна** // Ордена Леніна колгосп ім. Леніна: зб. док. і матеріалів. – Львів, 1969. – С. 89.

3. **Регелюк Агрипина Мусіївна** // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

Резник

Тетяна Яківна

*(05.06.1912 р., с. Летава Чемеровецького району –
28.01.1979 р., там же)*



З малих літ працювала в місцевому колгоспі ім. Леніна. У повоєнні роки очолила ланку. В 1947 р. колектив ланки, на чолі Тетяни Яківни, виростив по 31 центнеру пшениці і по 353 центнери цукрових буряків з гектара.

*За вирощення рекордних врожаїв
Указом*

Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 року Резник Тетяні Яківні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства УРСР:** Указ Президії

Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 18 лют.

2. **Резник** Тетяна Яківна // Ордена Леніна колгосп ім. Леніна: зб. док. і матеріалів. – Львів, 1969. – С. 89.

3. **Резник** Тетяна Яківна // Рад. Україна. – 1948. – 22 лют.

Русіна

Ніна Олександрівна

(20.03.1928 р., м. Старокостянтинів)

В 1941 р. закінчила школу. В 17 років була насильно вивезена до Німеччини. У повоєнні роки працювала в ланці на буряках, трактористкою. З 1957 по 1966 рр. працювала дояркою в колгоспі. За досягнені успіхи в роботі отримала орден Леніна. З 1967 по 1983 рр. працювала завідуючою свиноферми колгоспу ім. Жданова. Була нагороджена багатьма орденами і медалями.

За досягнення високих техніко-економічних показників, за видатні успіхи, досягнуті в розвитку сільсько-господарського виробництва і виконання п'ятирічного плану продажу державі продуктів землеробства і тваринництва Указом Президії Верховної Ради СРСР від 3 квітня 1971 року Русиній Ніні Олександрівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Література

1. **С обочини** – на большак // Правда України. – 1975. – 3 авг.

2. **Наш труд** вливається в труд Батьківщини // Світло Жовтня. – 1974. – 7 листоп.

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР:** Указ

Президії Верховної Ради СРСР від 3 квіт. 1971 р. // Рад. Поділля. – 1971. – 8 квіт.

2. **Лісова Р.** Осяяна працею і людським теплом // Життя Старокостянтинівщини. – 2004. – 20 берез.

3. **Карась П.** Зорі над Случчю // Поділ. вісті. – 2001. – 21 черв.

4. **Славні** дочки Вітчизни // Світло Жовтня. – 1973. – 8 берез.

5. **Ємець В.** Шана людська // Рад. Поділля. – 1971. – 3 трав.

Садовий

Степан Никанорович

(1926 р., с. Трительники Волочиського району)



З 1962 по 1968 рр. працював головою колгоспу ім. Шевченка Шепетівського району.

Згідно рішення міського комітету партії і заяви Садового С.Н. звільнено з посади голови колгоспу ім. Шевченка і переведено в с. Судилків Шепетівського району головою колгоспу ім. Горького.

Пропрацював С.Н. Садовий у колгоспі ім. Горького недовгий час, звідки переїхав на постійне місце проживання до м. Одеса.

За плідну працю, вкладену в розвиток сільського господарства Указом Президії Верховної Ради СРСР від 22 березня 1966 року Садовому Степану Никаноровичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Мешкає в м. Одеса.

Література

1. **Картопля** – культура механізаторів // Рад. Поділля. – 1968. – 2 листоп.

2. **Так досягається** продуктивність // Шляхом Жовтня. – 1967. – 25 лют.
3. **У дружбі** з хімією // Рад. Поділля. – 1965. – 4 квіт.
4. **Десять** пам'ятних літ // Шляхом Жовтня. – 1963. – 3 верес.
5. **Наші підсумки**, думки, плани // Шляхом Жовтня. – 1962. – 20 листоп.

Про нього

1. **Про присвоєння звання** Героя Соціалістичної Праці передовикам тваринництва Української РСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР № 4646-VI від 22 берез. 1966 р. // Відом. Верховної Ради СРСР. – 1966. – № 14. – С. 29.
2. **Пугач К.** Кавалер Золотої Зірки // Шляхом Жовтня. – 1966. – 29 берез.

Сівелов

Йосип Тимофійович

(17.07.1929 р., м. Красилів – 28.03.2009 р., м. Кам'янець-Подільський)



Закінчив середню школу без відриву від виробництва. Трудову діяльність розпочав у 1944 р. на Красилівському цукровому заводі. У 1961 р. за путівкою тресту був переведений на посаду токаря новозбудованого Кам'янець-Подільського цукрового заводу, де пропрацював до 1996 р. За досить короткий термін роботи йому було присвоєно 7-й розряд токаря. Особисті виробничі завдання постійно виконував на 150-170 відсотків. Досвід роботи Й.Т. Сівелова у 60-90-і роки став надбанням цукровиків не тільки в області, Україні, Радянському Союзі, а й за кордоном.

Обирався депутатом районної ради, неодноразово був членом райкому та обкому КПУ, очолював заводську групу народного контролю.

Нагороджений орденами Леніна, двома орденами Трудового Червоного Прапора, медалями, в тому числі Болгарської Народної Республіки. Був занесений до Книги Трудової Слави Міністерства харчової промисловості СРСР і республіканську Книгу Трудової доблесті.

За плідну працю Указом Президії Верховної Ради СРСР від 26 квітня 1971 року Сівелову Йосипу Тимофійовичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Література

1. **Єдина найдорожча.** На світі тисячі професій // Прапор Жовтня. – 1978. – 15 листоп.
2. **Справа честі** // Рад. Україна. – 1971. – 5 груд.

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам харчової промисловості Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 26 квіт. 1971 р. // Рад. Поділля. – 1971. – 30 квіт.
2. **Герой** Соціалістичної Праці Сівелов Йосип Тимофійович // Твої герої, Кам'янець-Поділ., 2005. – С. 150-168.
3. **Йосип** Тимофійович Сівелов // Рад. Поділля. – 1972. – 9 квіт.
4. **Демчик С.** Герой // Прапор Жовтня. – 1971. – 27 лип.
5. **Сахарники** Украинской ССР – Герои Социалистического Труда // Сахарная промышленность. – 1971. – № 7. – С. 6-7.

Сіверська

Любов Стефаніївна

(1925 р., с. Новоставці Теофіпольського району)



Після війни працювала на будовах Ростовської області і Приморського краю.

22 роки (з 1958 по 1980 рр.) очолювала бригаду покрівельників «Куйбишевгідробуду». Будувала Волзьку гідроелектростанцію і Волзький автомобільний завод у місті Тольятті.

За видатний трудовий подвиг на важливих будовах країни Указом Президії Верховної Ради СРСР в 1973 році було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Мешкає у м. Тольятті.

Сікорська Галина Федорівна

(06.11.1928 р., м. Полонне – 16.10.2001 р., там же)



З 16 років працювала на кар'єрі, потім на заводі художньої кераміки – готувала робочу масу для виробів. Вечорами опанувала професію ливарника. На Полонському фарфоровому заводі з 1.11.1949 р. по 28.05.2001 р.: спочатку на різних підсобних роботах, потім – оправницею формувального цеху, з 1960 р. – ливарницею формувального цеху. Спеціаліст високої кваліфікації.

В 1957 р. була нагороджена значком «Відмінник соціалістичного змагання місцевої і паливної промисловості УРСР».

Протягом багатьох років бездоганної праці нагороджувалась Почесними грамотами різного рівня та була занесена до обласної та районної Дошок пошани. Обиралась членом Хмельницького обкому Компартії України. В 1976 р. делегована на XXV з'їзд КПРС.

В 1980 р. нагороджена орденом Жовтневої революції.

В 1987 р. нагороджена медаллю «Ветеран праці».

За видатні успіхи у виконанні завдань дев'ятої п'ятирічки, взятих соціалістичних зобов'язань, великий творчий вклад у збільшення виробництва товарів народного споживання і поліпшення їх якості Указом Президії Верховної Ради СРСР від 4 березня 1976 року Сікорській Галині Федорівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам виробництва підприємств Міністерства легкої промисловості СРСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР № 3553-IX від 4 берез. 1976 р. // Відом. Верховної Ради СРСР. – 1976. – № 11. – С. 16.

2. **Зубчевський А.** Щастя в труді // Гартований у боях і праці. – К., 1977. – С. 152-164.

3. **Зубчевський А.** Неспокій // Корчагінець. – 1977. – 13 жовт.

4. **Зубчевський А.** Шлях до тебе // Літ. Україна. – 1976. – 16 листоп.

5. **Макаренко П.** Для людей. Нові Герої Поділля // Рад. Поділля. – 1976. – 4 квіт.

Сірий

Василь Якович

*(05.10.1928 р., с. Кременна Городоцького району —
12.10.2006 р., там же)*



Закінчив Новоушицький технікум механізації, служив в армії. Після демобілізації – робота на МТС, через два роки, та аж до виходу на пенсію – бригадир тракторної бригади в с. Кременна.

За значні успіхи в розвитку сільського господарства і досягнення високих

*показників у виробництві сільськогосподарської продукції
Указом Президії Верховної Ради СРСР від 12 квітня 1979 року
Сірому Василю Яковичу присвоєно звання Героя
Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої
медалі «Серп і Молот».*

Література

Продовжуючи традиції // Механізація сільського господарства. – 1979. – № 11. – С. 2-4.

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР № 9102-IX - від 12 квіт. 1979 р. // Рад. Поділля. – 1979. – 13 квіт.

2. **Історія міст і сіл Української РСР.** Хмельницька область. – К.: Голов. ред. УРЕ АН УРСР, 1971. – С. 59, 192, 195-199.

3. **Сірий Василь Якович** // Городоччина туристична: путівник. – Хмельницький, 2010. – С. 56-57: Фото.

4. **Василевський М.** Зірка Василя Сірого // Рад. Поділля. – 1980. – 19 квіт.

5. **Соловчук М.** За трудовий героїзм // Прапор Ілліча. – 1979. – 24 квіт.

Скопецька

Зінаїда Павлівна

(1925 р., с. Кугайвіці Чемеровецького району)



В 1942 р. була забрана на каторжні роботи до Німеччини. Після повернення у 1945 р. додому, очолювала ланку в місцевому колгоспі.

За вирощення високих врожайів Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого

1948 року Скопецькій Зінаїді Павлівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Про неї

1. Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства УРСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

2. Скопецька Зінаїда Павлівна // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

Скринчук

Леонід Юрійович

(08.04.1938 р., с. Подоляни Кам'янець-Подільського району – 10.10.2009 р., смт. Чемерівці)



По закінченню Підпилип'янської середньої школи у 1956 р. працював у місцевому господарстві. У 1957 р. закінчив Говорівське технічне училище, далі служба в Збройних Силах. Навчався у Кам'янець-Подільському сільськогосподарському інституті. З 1965 р. працював на Чемеровеччині: зоотехніком колгоспу в с. Юрківці, головою правління колгоспу в смт. Чемерівці, головою агрофірми «Україна». З січня 2000 р. – на пенсії. У 2005 р. – знову очолив агрофірму «Україна».

За видатні результати у збільшенні виробництва сільськогосподарської продукції на основі освоєння інтенсивних технологій та передових методів організації праці у землеробстві і тваринництві, та виявлену трудову доблесть, Указом Президії Верховної Ради СРСР від 17 серпня 1988 року Скринчуку Леоніду Юрійовичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам агропромислового комплексу УРСР, які найбільше відзначилися:** Указ Президії Верховної Ради СРСР № 9405-XI від 17 серп. 1988 р. // Відом. Верховної Ради СРСР. – 1988. – № 34. – С. 6.

2. **Скринчук Л.Ю.** // Кам'янецьчина: історія, розвиток, перспективи: наук. збірник. – Кам'янець-Поділ.: ПП Мошак М.І., 2008. – С. 184-185.

3. **Скринчук Л.Ю.** // Край Кам'янецький: док.-публіцист. вид. – Кам'янець-Поділ.: Оіюм, 2006. – С. 120.

4. **Скринчук Л.Ю.** // Твої герої, Кам'янецьчино. – Кам'янець-Поділ.: Оіюм, 2005. – С. 169-184.

Стадник

Борис Павлович

(20.06.1929 р., с. Червона Зірка Хмельницького району)



Після війни працював в колгоспі: спочатку мотористом, згодом – машиністом екскаватора будівельно-монтажного управління № 69 тресту «Поліссяводбуд» Хмельницького району.

За перевиконання планових показників, прокладення сотень кілометрів магістральних каналів в області Указом Президії Верховної Ради СРСР від 8 квітня 1971 року Стаднику Борису Павловичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Про нього

1. **Про присвоєння звання** Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР від 8 квіт. 1971 р. // Рад. Поділля. – 1971. – 8 квіт.

2. **Гонтарук М.І.** Автогаражі на землі // Працею звеличені: – Кн. 2. – К., 1973. – С. 360-363.

3. **Назарук В.** Щасливі русла // Рад. Поділля. – 1975. – 20 серп.

4. **Борис Павлович** Стадник // Рад. Поділля. – 1972. – 16 лип.

5. **Голодригер М.** Люблю тебе, земле // Рад. Поділля. – 1971. – 14 черв.

Сташевська

Анастасія Петрівна

(17.10.1921 р., с. Велика Медведівка Красилівського району – 16.04.2008 р., там же)



Чотирнадцятирічною дівчинкою Сташевська А.П. прийшла на роботу в колгоспну ланку з вирощування цукрових буряків, а через рік перейшла працювати на ферму с. Красівка.

В 1956 р працювала дояркою у радгоспі ім. Горького.

3 року в рік підвищувала своє вміння, з року в рік росли надої молока. Менше 3 тис. кг молока від корови в рік ніколи не доїла.

А в 1963 р. від кожної з 19 корів надоїла по 3395 кг молока, а 1964 р. – по 3682 кг, а в 1965 р. від 21 корови – по 4995 кг. За сім років Анастасія Петрівна надоїла 527 тонн молока. А.П. Сташевська невтомно пропрацювала в племгоспі 31 рік і всякий раз – високі надої.

За видатні результати у збільшенні виробництва сільськогосподарської продукції Указом Президії Верховної Ради СРСР від 22 березня 1966 року Сташевській Анастасії Петрівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам тваринництва Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР № 4646-VI від 22 берез. 1966 р. // Відом. Верховної Ради СРСР. – 1966. – № 14. – С. 30.

2. **Грошко М.** Загартована в труді // Працею звеличені: кн. 2. – К., 1967. – С. 383.

3. **Косюк Г.** Життя – легенда із звичайною біографією // Красилів. вісн. – 2002. – 16 листоп.

4. **Анастасія** Петрівна Сташевська // Зоря комунізму. – 1987. – 5 берез.

5. **Успіхами** у праці // Зоря комунізму. – 1968. – 1 трав.



Стеньгач

Віталій Володимирович

(28.12.1922 р., с. Турчинці Городоцького району

–

03.01.1996 р., с. Маків Дунаєвецького району)

Закінчив Севастопольське вище військово-морське училище. В роки Великої Вітчизняної війни служив на кораблі «Червона Україна» Північного флоту. У повоєнні роки працював вчителем, в органах держбезпеки. З 1961 р. – голова колгоспу «Україна» с. Маків Дунаєвецького району.

Очолюване ним господарство перетворилося в одне з передових у республіці.

За видатні результати у збільшенні виробництва сільськогосподарської продукції Указом Президії Верховної

Ради СРСР від 22 березня 1966 року Стеньгачу Віталію Володимировичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Література

1. **Знижуємо** собівартість виробництва м'яса. – Л.: Каменяр, 1970. – 30 с.
2. **Не тот** теперь Маков // Образ жизни рожденный Октябрем. – К., 1977. – С. 62-69.
3. **З поглядом** на перспективу // Ленін. шляхом. – 1988. – 26 трав.
4. **Корову** в кожен другий двір // Ленін. шляхом. – 1988. – 11 лют.
5. **Зацікавлені всі.** Від госпрозрахунку до самофінансування // Рад. Поділля. – 1987. – 17 берез.

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам тваринництва Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР № 4646-VI від 22 берез. 1966 р. // Відом. Верховної Ради СРСР. – 1966. – № 14. – С. 30.
2. **Бутченко Ф.** Світанки господаря // Працею звеличені: кн. 2. – 1971. – С. 265–268.
3. **Соколовський А.** Господар і вихователь // Рад. Поділля. – 1971. – 8 черв.
4. **Варецький Б.** Стиль Стеньгача // Рад. Поділля. – 1966. – 8 трав.

Степанов

Григорій Якимович

(23.04.1905 р., с. Ружичанка Хмельницького району – 09.02.1989 р., там же)



Закінчив 4 класи школи. Пішов працювати в місцевий колгосп. У повоєнні роки працював бригадиром колгоспу с. Ружичанка Хмельницького району.

За вищого врожайів Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 року Степанову Григорію Якимовичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Про нього

1. Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 18 лют.

2. Степанов Григорій Якимович // Рад. Україна. – 1948. – 17 лют.

Степанюк

Олексій Іванович

(14.03.1913 р., с. Караїна Теофіпольського району – 18.09.1975 р., смт. Чемерівці)



Учасник Великої Вітчизняної війни. Закінчив вищу партійну школу. Працював на різних відповідальних посадах.

З 1965 по 1975 рік – перший секретар Чемеровецького райкому Компартії України.

За вагомї здобутки Чемеровецького району у виконанні народногосподарських планів Указом Президії Верховної Ради СРСР від 8 квітня 1971 року Степанюку Олексію Івановичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 8 квіт. 1971 р. // Рад. Поділля. – 1971. – 8 квіт.

2. **Гонтарук М.І.** Товаришу секретар // Працею звеличені Герої сільськогосподарського виробництва: кн. 2. – К., 1973. – С. 374-381.

Ткачук

Григорій Іванович

(12.04.1918 р., с. Підвербці Тлумачського району Івано-Франківської області – 23.02.1989 р., м. Хмельницький)

Двічі Герой Соціалістичної Праці



З 1932 р. працював наймитом. В роки ВВВ був партизаном.

У 1944 р. Г.І. Ткачук очолює колгосп у с. Підлісний Олексинець, що на Городоччині. У липні 1945 р. лісоводчани обрали його головою колгоспу «Нове життя».

У 1950 р. до очолюваного ним господарства «Нове життя» приєднується колгосп ім. 17-річчя Жовтня. У цьому новоствореному господарстві значно покращилися показники сільськогосподарського виробництва, за що у 1954 р. Григорій Іванович був нагороджений Орденом Трудового Червоного Прапора. В 1958 р. до с. Лісоводи приєднується ще й с. Кремінна.

За великий вклад у розвиток сільського господарства Указом Президії Верховної Ради СРСР від 26 лютого 1958 року Ткачуку Григорію Івановичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

За особливі заслуги в розвитку сільського господарства і досягнення високих показників з виробництва зерна, цукрових буряків, м'яса, молока і інших продуктів сільського господарства і впровадження у виробництво досягнень науки і передового досвіду Указом Президії Верховної Ради СРСР від 22 грудня 1977 року Ткачуку Григорію Івановичу вдруге присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Література

1. **Зерно-наше** багатство. – К.: Держлісгоспвид. УРСР, 1955. – 32 с.
2. **Зобов'язання** виконаємо. – К.: Держлісгоспвид. УРСР, 1955. – 32 с.
3. **Ордена Леніна** колгосп «Україна» Городоцького району Хмельницької області. – К.: Урожай, 1979. – 58 с.
4. **Система ведення** господарства в колгоспі «Україна». – К.: Держлісгоспвид. УРСР, 1959. – 24 с.
5. **Як ми** відгодовуємо і вирощуємо худобу. – К.: Держсільгоспвид., 1961. – 78 с.

Про нього

1. **О присвоении** звання Героя Социалистического Труда передовикам сельского хозяйства Украинской ССР: Указ Президиума Верховного Совета СССР от 26 февр. 1958 г. // Вестник Верховного Совета СССР. – 1958. – № 5. – С. 288.
2. **Про нагородження** Героїв Соціалістичної Праці – передовикам сільського господарства Української РСР орденом Леніна і другою Золотою медаллю «Серп і Молот»: Указ Президії Верховної Ради СРСР № 6745-IX від 22 груд. 1977 р. // Рад. Поділля. – 1977. – 23 груд.
3. **Гришук Б.** Григорій Ткачук: легенда і дійсність. – К.: Преса України, 2004. – 256 с.: фото.
4. **Ткачук Григорій Іванович** // Городоччина туристична: путівник. – Хмельницький, 2010. – С. 44-45: Фото.
5. **Олійник І.** Ткачук був вимогливим і справедливим // Є Поділля. – 2008. – 10 квіт. – С. 4.

**Тлустий
Петро Павлович**

(28.01.1929 р., с. Лісоводи Городоцького району – 06.12.1997 р.,
там же)



В 14 років пішов працювати їздовим. Після закінчення вечірньої школи навчався в МТС, пізніше працював причіплювачем біля тракториста, трактористом, бригадиром тракторної бригади.

За успіхи, досягнуті у збільшенні виробництва і заготівель пшениці, гречки, проса, рису, кукурудзи та інших зернових культур Указом Президії Верховної Ради СРСР від 26 лютого 1958 року Тлустому Петру Павловичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про нього

1. **Про присвоєння** звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР від 26 лют. 1958 р. // Рад. Поділля. – 1958. – 27 лют.

2. **Історія міст і сіл** Української РСР. Хмельницька область. – К.: Голов. ред. УРЕ АН УРСР, 1971. – С. 59, 192, 195-199.

3. **Ємець В.** Золоті руки // Рад. Поділля. – 1966. – 29 лип.

Федоров Святослав Миколайович

(8.08. 1927 р., м. Проскурів (нині м. Хмельницький) — 2.06. 2000 р., м. Митиці Московської області) –



радянський та російський лікар-офтальмолог, очний мікрохірург, один з учасників введення радіальної кератотомії, професор.

Дитячі роки Святослава минули в Кам'янці-Подільському. В 1943 році закінчив школу, навчався в льотному училищі, але аварія і ампутація ступні обірвали мрію стати льотчиком. В 1952 році закінчив Ростовський медичний інститут. В 1960 році, працюючи в Чебоксарах, зробив вперше унікальну операцію з вживлення в око людини штучного кришталика замість ушкодженого.

1974 року очолив лабораторію, а 1980 року — науково-дослідний інститут хірургії ока в Москві. Тисячі вдалих операцій дозволили Федорову узагальнити зроблене і викласти свій метод лікування очних хвороб у книзі «Кератопротезування» (1982).

1986 року створив міжгалузевий науково-технічний комплекс «Мікрохірургія ока» (сьогодні його філії працюють і в Україні).

Указом Президії Верховної Ради СРСР від 7 серпня 1987 року Федорову Святославу Миколайовичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна та золотої медалі «Серп та Молот».

2 червня 2000 року вчений на вертольоті повертався до Москви. Гелікоптер несподівано впав (закінчилося пальне) — і Федоров С.М. загинув.

Література

1. **Кератопротизирование** .-М.: Медицина, 1982.-143 с.
2. **Десять** минут на прозрение // Сов. воин. — 1989. — №8. — С.26.
3. **Прямой** взгляд // Сов. Россия. — 1988. — 24 апр.
4. **Главное** — преодолеть себя // Здоровье. — 1987. — №5. — С.5-6.
5. **Деньги** Гиппократу // Неделя. — 1987. — №20. — С.7.

Про нього

1. **Большой энциклопедический словарь**. — М.: Астрель, 2005. — С. 1097.
2. **Яхницька С.** Формула щастя Святослава Федорова // Проскурів. — 2007. — 9 серп. — С.15.
3. **Сагалаев Э.** Герой не нашего времени // Известия-Украина. — 2001. — 1 июня.
4. **Фурманов Ю.** Год славы после славы... // Зеркало недели. — 2001. — 4—10 авг.
5. **Шахназаров Г.** Феномен Федорова // Версия. — 2000. — № 28. — С.10-11

Федорчук

Володимир Демидович

*(21.12.1923 р., с. Чотирбоки Шепетівського району –
03.01.1991 р., там же)*



В 1940 р. закінчив семирічну школу колгоспної молоді.

З 1940 по червень 1941 рр. працював помічником бригадира рільничої бригади.

В 1958 р. за вирощування високих

врожаїв цукрових буряків був нагороджений
Орденем Трудового Червоного Прапора.

В 1966 р. нагороджений Орденем Леніна.

За успіхи, досягнуті у збільшенні виробництва Указом Президії Верховної Ради СРСР від 8 квітня 1971 року Федорчуку Володимирі Демидовичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Література

Завітайте у Чотирбоки // Рад. Поділля. – 1971. – 30 берез.

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 8 квіт. 1971 р. // Рад. Поділля. – 1971. – 9 квіт.

2. **Богуш М.І.** Шлях до Кремля // Працею звеличені: Герої сільськогосподарського виробництва: кн. 2. – К.: Урожай, 1973. – С. 450-453.

3. **Володимир Демидович Федорчук** // Рад. Поділля. – 1972. – 5 берез.

4. **Скринський Е.** Щедрість душевна // Рад. Поділля. – 1971. – 13 квіт.

5. **Лозовий В.** Три посадки // Молодь України. – 1965. – 13 лют.

Холявко

Володимир Васильович

(04.03.1934 р., с. Каскада Новоушицького району)



Після закінчення школи поїхав працювати до Макіївки, одразу ж влаштувався сталеваром Мартенівської печі № 1 Ордену Леніна Макіївського

металургійного заводу ім. Кірова, тут і пропрацював все життя, аж до виходу на пенсію.

За видатні трудові досягнення Указом Президії Верховної Ради СРСР від 22 березня 1966 року Холявку Володимиру Васильовичу було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Мешкає у м. Макиївка.

Література

Повністю використаємо наявні потужності // Рад. Україна. – 1967. – 24 листоп.

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці працівникам підприємств чорної металургії:** Указ Президії Верховної Ради СРСР № 4646-VI від 22 берез. 1966 р. // Відом. Верховної Ради СРСР. – № 13. – С. 12.

2. **Білик А.Д.** Зустрічі з земляком // Наддністрян. правда. – 1967. – 23 берез.

3. **Гусан С.** Випереджаючи час // Рад. Україна. – 1967. – 24 листоп.

4. **Ефременко А.** Сталевар Володимир Холявко // Наддністрян. правда. – 1966. – 29 берез.

Целех

Георгій Феофанович

(25.07.1920 р., м. Волочиськ – 01.05.1980 р., там же)



Закінчив сільськогосподарський інститут у м. Кам'янець-Подільський. У 1950 р. артіль «Червона зірка» та імені Т. Шевченка об'єднались в одну – «Червона зірка». Її очолив Г.Ф. Целех. Колгосп «Червона зірка»

об'єднавав с. Копачівка, с. Мислова, с. Ло-зова, м. Волочиськ-1.

Успіхи колгоспу демонструвались у 1954, 1955 і 1958 рр. на Всесоюзній сільськогосподарській виставці. Головний комітет виставки нагородив колгосп у 1955 р. дипломом I-го ступеня і легковою машиною.

Колгосп «Червона зірка» спеціалізувався на відгодівлі великої рогатої худоби. З 1964 р. виробництво м'яса збільшилося з 126 до 180 центнерів, у 1967 р. на кожних 100 га с/г угідь. Збільшувались грошові прибутки в колгоспі. Колгоспне виробництво на той час було високо механізоване.

У с. Волочиськ-1 було закладено дві нові вулиці. На кожній з них спорудилося 24 будинки типу котеджів, у 1967 р. – відкрився дитячий садочок «Орлятко» на 140 місць, ще раніше ніж у Волочиську-1, було розпочато будівництво нового мікрорайону в с. Копачівка, збудовано двоповерхову нову школу, універмаг, було закладено парк-сад площею 4 гектари.

За успіхи, досягнуті у збільшенні виробництва Указом Президії Верховної Ради СРСР від 31 грудня 1965 року Целеху Георгію Феофановичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Література

1. **Велике** сьогодні села // Корчагінець. – 1969. – 23 жовт.
2. **Буде** колгоспне місто // Рад. Поділля. – 1967. – 23 верес.
3. **Рясно** родять цукрові буряки // Рад. Поділля. – 1966. – 25 січ.
4. **Вага білого** кореня // Рад. Україна. – 1966. – 1 лют.
5. **Випереджаючи** час // Рад. Поділля. – 1965. – 12 верес.

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам буряківництва Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР № 4331-VI від 31 груд. 1965 р. // Рад. Поділля. – 1966. – 4 січ.

2. **Гаврищук А.П., Стасюк І.А.** Волочиський р-н: Волочиськ // Історія міст і сіл УРСР. Хмельницька область. – К., 1971. – С. 153, 155.

3. **Смець В.** Завжди з людьми // Рад. Поділля. – 1966. – 7 січ.

Цельора Марія Никифорівна

(22.04.1912 р., с. Котелянка Полонського району – 01.06.1980 р., там же)

В тридцятих роках, коли в с. Котелянка організовувався колгосп, Марія Никифорівна в числі перших подала заяву про вступ.

Як кращій молодій трудівниці їй доручили ланку буряководів.

Чотири роки героїня утримувала обласну першість з врожайності цукрових буряків. Вісім разів удостоювалась честі учасника Всесоюзної виставки народного господарства.

Вісімнадцять років ланкова Марія Никифорівна щорічно отримувала по 500 центнерів врожаю цукрових буряків.

За одержання високих врожайів цукрових буряків Указом Президії Верховної Ради СРСР від 29 березня 1947 року Цельорі Марії Никифорівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна та золотої медалі «Серп і Молот».

Література

1. **Чую ваш голос**, Єво Петрівно! // Рад. Поділля. – 1963. – 14 трав.

2. **Взяв слово** – виконай його з честю // Рад. Поділля. – 1951. – 18 трав.

3. **Урожай росте** на славу // Рад. Поділля. – 1949. – 29 черв.

4. **Організуємо широку** перевірку взятих зобов'язань // Рад. Поділля. – 1949. – 11 трав.

5. **Шлях до розквіту колгоспного життя** // Рад. Поділля.
– 1948. – 13 січ.

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці** передовикам сільського господарства Української РСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР від 29 берез. 1947 р. // Рад. Україна. – 1947. – 21 берез.

2. **Крохмалюк В.** На честь майстрині // Рад. Україна. – 1977. – 16 серп.

3. **Горбач Л.** Никифорівна // Корчагінець. – 1969. – 8 лип.

4. **Якобчук С.** Герой Поділля // Новий шлях. – 1967. – 29 черв.

Чинник

Анастасія Андріївна

*(08.06.1920 р., с. Летава Чемеровецького району –
18.10.2010 р., там же)*



В 15-річному віці розпочала працювати в місцевому колгоспі – членом рільничої бригади, згодом – ланковою. Пропрацювала все життя, аж до виходу на пенсію.

В 1947 р. очолювана нею ланка виростила по 31 центнеру пшениці і по 353 центнери цукрових буряків з гектара.

За вирощення високих врожайів Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 року Чинник Анастасії Андріївни присвоєно звання Героя Соціалістичної

Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства УРСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 20 лют.

2. **Чинник** Анастасія Андріївна // *Ордена Леніна колгосп імені Леніна: зб. док. і матеріалів.* – Львів, 1969. – С. 89.

3. **Зволінська Т.** Героїня з Летави // *Нове життя.* – 1978. – 26 груд.

Шувера

Оксана Савеліївна

(05.03.1903 р., с. Правдівка Ярмолинецького району – 08.03.1977 р., там же)



Після війни очолила ланку рільничої бригади. В 1945 р. на площі 9,17 гектарів збрала по 446 центнерів цукрових буряків, а в 1947 р. по 553 центнери з гектара. В цьому ж році ланка Шувери О.С. збрала по 30,5 центнерів пшениці з площі 8,5 гектарів.

За вирощення високих врожайів Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 року Шувері Оксані Савеліївні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Література

1. **Земля батьків** – твоя земля // *Вперед.* – 1985. – 1 черв.
2. **Коли праця радість** // *Сіл. вісті.* – 1974. – 6 листоп.
3. **Твої руки** // *Рад. Поділля.* – 1969. – 4 квіт.

4. **Хліб і честь** // Рад. Поділля. – 1963. – 24 серп.
5. **Наш золотий фонд** // Рад. Поділля. – 1961. – 4 січ.

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р.** // Рад. Україна. – 1948. – 20 лют.
2. **Грубеляс І.** Повніше використовувати техніку при збиранні цукрових буряків // Вперед. – 1963. – 3 жовт.
3. **Кузнецов В.** Золоті руки // Рад. Поділля. – 1963. – 24 лют.
4. **Шевчук В.** Тридцять перша осінь // Вперед. – 1962. – 12 верес.
5. **Монастирська Г.** Праця звеличує людину // Рад. Поділля. – 1959. – 1 січ.

Шутяк

Анастасія Гнатівна

(05.11.1913 р., с. Летава Чемеровецького району – 08.05.1993 р., там же)



Закінчила 4 класи місцевої школи, одразу ж пішла працювати у колгосп. Після звільнення села в роки ВВВ очолила ланку в колгоспі.

В 1947 р. ланка Шутяк А.Г. виростила по 31 центнеру пшениці і 353 центнери цукрових буряків з гектара.

За вирощення високих врожайів Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 року Шутяк Анастасії Гнатівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Про неї

1. **Про присвоєння звання** Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 20 лют.

2. **Зволінська Т.** Героїня з Летави // Нове життя. – 1978. – 26 груд.

Щерба
Іван Павлович
(1899–1976 рр.)

Закінчив 4 класи місцевої школи, одразу ж пішов працювати в місцевий колгосп, в роки ВВВ воював на фронті.

Після визволення села Книжківці від фашистів відбудовував зруйноване фашистами господарство, згодом очолив бригаду колгоспу с. Книжківці Хмельницького району.

За високий урожай пшениці, за чесну працю, доблесть Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 року Щербі Івану Павловичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Про нього

1. **Про присвоєння звання** Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 20 лют.

2. **Попович В.** Вшанування ювілярів // Прибуз. зоря. – 1998. – 2 квіт.

3. **Щерба** Іван Павлович // Рад. Україна. – 1948. – 22 лют.

**Щербатюк (Кухарська)
Ганна Олексіївна**
(24.02.1929 р., с. Пилипи-Олександрівські
Віньковецького району)



У рідному селі закінчила 4 класи початкової школи.

Трудову діяльність розпочала в 15 років у 1944 р. в колгоспі «Сніп». Працювала їздовою, орала, сіяла, виконувала всі сільськогосподарські роботи.

В 1946 р. стала ланковою комсомольської молодіжної ланки.

Пропрацювала ланковою до 1984 р. За добросовісну і сумлінну працю нагороджена орденом Жовтневої революції в 1973 р. медаллю «Ветеран праці» в 1984 р. при виході на заслужений відпочинок.

Зараз мешкає в с. Пилипи-Олександрівські.

За високий урожай пшениці в 1947 році Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 року Кухарській Ганні Олексіївні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства УРСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 20 лют.

2. **Пелехатий Й.** Праця – головне в житті // Сіл. новини. – 1983. – 20 серп.

**Юзюк
Олексій Єфремович**
(12.02.1933 р., с. Даньківці Ізяславського району –
08.02.2008 р., Київська область)

Закінчив 4 класи місцевої школи, одразу ж пішов працювати в місцевий колгосп. В роки ВВВ воював на фронті, після війни відбудовував зруйноване фашистами господарство. Все життя пропрацював в колгоспі ім.Шевченка, згодом став бригадиром.

За видатні успіхи у Всесоюзному соцзмаганні, виявлену трудову доблесть у виконанні планів зі збільшення виробництва і продажу державі зерна та інших продуктів землеробства Указом Президії Верховної Ради СРСР від 22 грудня 1977 року Юзюку Олексію Єфремовичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР № 6746-IX від 22 груд. 1977 р. // Рад. Україна. – 1977. – 23 груд.

2. **Домешек Н.С.** Спільна справа // Творці достатку. – К., 1978. – С. 452-457.



3. **Домешек Н.** Добрий приклад бригадира // Рад. Поділля. – 1978. – 4 січ.

4. **Домешек Н.** Шлях до зірки // Колгосп. життя. – 1977. – 31 груд.

5. **Накатін Д.** Працею уславлений // Колгосп. життя. – 1977. – 27 груд.

Юрченко

Марфа Федорівна

(1896 р., с. Летава Чемеровецького району – 21.12.1979 р., там же)



Закінчила 4 класи місцевої школи. Все життя пропрацювала в місцевому колгоспі ланковою.

За високий урожай пшениці в 1947 році Указом Президії Верховної Ради СРСР від 16 лютого 1948 року Юрченко Марфі Федорівні присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням найвищої

нагороди – ордена Леніна та медалі «Золота зірка».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 16 лют. 1948 р. // Рад. Україна. – 1948. – 20 лют.

2. **Юрченко** Марфа Федорівна // Ордена Леніна колгосп ім. Леніна: зб. док. і матеріалів. – Львів, 1969. – С. 90.

Яворський

Василь Іванович

(10.01.1876 р. (за старим стилем – 25.12.1875 р.), м. Кам'янець-Подільський – 20.09.1974 р., м. Ленінград, нині м. Санкт-Петербург) російський і радянський геолог і палеонтолог, дослідник вугільних родовищ



Усупереч волі батьків юнак покинув Кам'янець-Подільський та став працювати забійником на копальні «Нивка» Сосновицького товариства у Домбровському гірничозаводському басейні. У 1898 р. закінчив гірниче училище в Домброві (нині місто Домброва-Гурнича на півдні Польщі). У 1913 р. закінчив

Петербурзький гірничий інститут, працював у Геологічному комітеті (пізніше Всесоюзний науково-дослідний інститут).

31 травня 1921 р. Яворського В.І. заарештували в Петрограді у зв'язку з «таганцевською справою». Після клопотання професора Миколи Миколайовича Яковлева, який був знайомий із Надією Крупською, письмово звернувся до неї з проханням звільнити лояльних до радянської влади геологів, та записки Леніна від 23 серпня 1921 р., Яворського В.І. звільнили.

Основні праці присвячено геології вугільних родовищ і палеонтології. Був одним із провідних дослідників Кузбасу.

За видатні трудові досягнення Указом Президії Верховної Ради СРСР від 12 січня 1971 року Яворському Василю Івановичу було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і Золотої медалі «Серп і Молот».

Література

1. **Земля** кузнецкая от древнейших эпох до наших дней. – М.: Недра, 1973. – 78 с.
2. **Геология** Кузнецкого бассейна // Труды института геолог. наук. – М., 1947. – С. 175-184.

Про нього

Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці докторові геолого-мінералогічних наук Яворському Василю Івановичу: Указ Президії Верховної Ради СРСР № 1045-VIII від 12 січ. 1971 р. // Відом. Верховної Ради СРСР. – 1971. – № 3. – С. 27.

Янчук

Микола Миколайович

(15.02.1938 р., с. Вигнанка Городоцького району –
07.05.2008 р., с. Куманів Городоцького району)

В 14 років пішов працювати в колгосп. Далі – служба в армії. Після демобілізації – продовжив працювати в колгоспі. Закінчив Новоушицький сільськомеханізаторський технікум.

В 1970 р. очолив сільськомеханізовану ланку «Іскра».

За успіхи, досягнуті у збільшенні вирощування цукрового буряка Указом Президії Верховної Ради СРСР від 8 грудня 1973 року Янчуку Миколі Миколайовичу присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Література

1. **Перед стартом** // Рад. Україна. – 1986. – 21 серп.
2. **Запитай** у совісті своєї // Рад. Поділля. – 1985. – 6 берез.
3. **Відповідь** на турботу // Рад. Поділля. – 1982. – 28 трав.
4. **Допомагаємо** друзям // Рад. Поділля. – 1979. – 15 серп.
5. **Спільна** нива // Рад. Поділля. – 1978. – 13 верес.

Про нього

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам сільського господарства Української РСР: Указ Президії Верховної Ради СРСР № 5138-VIII від 8 груд. 1973 р.** // Рад. Поділля. – 1973. – 11 груд.
2. **Борисов Б.** Високе довір'я // Прапор Ілліча. – 1980. – 14 лют.
3. **Коробко В.** Щедрість його поля // Корчагінець. – 1980. – 7 лют.
4. **Зубчевський А.** Янчукове поле // Прапор Ілліча. – 1978. 7 жовт.
5. **Зубчевський А.** Повнозерність // Корчагінець. – 1975. – 25 жовт.

Яроцька
Аліція Федорівна
(19.06.1931 р., м. Славута)



По закінченню сіми класів, влаштувалась працювати в артіль «Славтекстиль», продовжуючи навчання у вечірній школі. У трудовому колективі Аліцію обрали бригадиром, потім майстром, а згодом дирекція призначила начальником апаратно-прядильної дільниці. Так вона працювала і навчалась у Чернівецькому технікумі текстильної промисловості.

Всього ж Аліція Федорівна пропрацювала на Славутській суконній фабриці більше чотирьох десятків років, звідки й пішла на заслужений відпочинок.

Рішенням загальних зборів трудового колективу фабрики 29 січня 1964 р. Яроцькій А.Ф. було присвоєно почесне звання «Майстер «Золоті руки», 9 липня 1966 р. – нагороджена орденом Трудового Червоного Прапора.

За видатні успіхи у виконанні завдань п'ятирічного плану, досягнення високих техніко-економічних показників Указом Президії Верховної Ради СРСР 5 квітня 1971 року Яроцькій Аліції Федорівні було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Про неї

1. **Про присвоєння звання Героя Соціалістичної Праці передовикам промисловості Української РСР:** Указ Президії Верховної Ради СРСР від 5 квіт. 1971 р. // Рад. Україна. – 1971. – 8 квіт.

2. **Аліція Федорівна Яроцька** // Рад. Поділля. – 1972. – 7 трав.

3. **Смагленко М.** Звання робітниче // Рад. Поділля. – 1971. – 25 трав.

4. **Слава Героям Праці** // Трудівник Полісся. – 1971. – 15 квіт.

5. **Сумишин М.** Поезія ранкової зорі // Корчагінець. – 1969. – 18 берез.

**Яцемирський
Сергій Йосипович**
(20.10.1928 р., с. Стара Ушиця
Кам'янець-Подільського району)



Трудову діяльність розпочав шістнадцятирічним юнаком. З травня 1944 р. працював в МТС (с. Грушка), де здобув кваліфікацію токаря. Закінчив Одеський верстатобудівельний технікум.

Служив у Збройних Силах СРСР в 1947-1951 р. З 1951 р. – у Староушицьких судоремонтних майстернях токарем, начальником майстерні. З 1957 р. – на Одеському заводі фрезерних верстатів ім. С. Кірова, з вересня 1959 р. по грудень 2004 р. – на машинобудівному заводі токарем.

За видатні заслуги у виконанні плану 1959-1965 рр. і створення нової техніки Указом Президії Верховної Ради СРСР від 29 липня 1966 року Яцемирському Сергію Йосиповичу було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот».

Мешкає у м. Дніпропетровськ.

Про нього

Герой Соціалістичної праці Яцемирський Сергій
Йосипович // Твої герої, Кам'яначчино. – Кам'янець-Поділ.,
2005. – С. 184-193.

Показчик персоналій

А

Абрамчук Г.І. 6
Андрієвський А.Й. 8
Андрощук С.І. 9
Антонова Б.П. 10

Б

Бажан М.П. 11
Бачинський С.У. 12
Бережанська В.В. 13
Бледюк В.Ф. 14
Боднар О.Ю. 15
Бойко Д.В. 16
Бойчук Ю.В. 18
Бортняк Є.В. 19
Бортняк П.Ф. 20
Брик О.А. 21
Буга В.П. (Довженко) 21

В

Василюк В.Ф. 22
Весна (Вислянська) М.С. 23

Г

Гаврилюк Г.Г. 24
Гайдашевський А.Г. 25
Гладиш В.О. 26
Глевич Л. Л. 27
Головко М. А. 28
Горбач П. В. 29
Горячок Г. С. 30
Горячок Т. Й. 31
Гула У. Д. 32
Гуцалюк О. Л. 33

Д

Дев'ятова С.І. 34
Дейнека Т.Д. 35
Демедюк Г.В. 36

Дзюбій П.М. 37
Дідук Є.П. 38
Довженко В.П.(Буга) 21
Дорофєєва К.С. 40
Дрозда О.Т. 41
Дутов В.М. 41
Душнюк О.Я.
(Потапова) 84

Ж

Женський Й.А. 42
Жищинський Г.І. 43

З

Збарський Б.І. 44

К

Кашиця В.В. 46
Кирилюк М.О. 47
Козак М.П. 49
Козярьський В.В. 50
Концевич М.Г. 51
Кохан Ф.П. 53
Кошек Г.А. 53
Кравчук Р.О.
(Сафонова) 54
Краковецька М.Д. 55
Крамар М.Т. 56
Крижанівський С.Ф. 57
Кулик І.В. 57
Кулик Ф.В. 58
Кухарська Г.О.
(Щербатюк) 120

Л

Латюк М. А. 60
Либа М.Г. 61
Ліщук В.Д. 62
Лятовський А.В. 64

М

- Мазур М.М. 65
Малюк М.М. 66
Масловський І.О. 67
Матвеев І.Р. 69
Миколін С.М. (Ніколін) 70
Миколіна А.Т. (Ніколіна) 71
Михальчишина О.Ф. 72
Моргун В.К. 73
Музика В.П. 74

Н

- Нагурна М.В. 75
Никитчук В.І. 75
Ніколін С.М. (Миколін) 70
Ніколіна А.Т. (Миколіна) 71
Новицький А.І. 77

П

- Пасічник А.П. 78
Петрова О.Г. 79
Підгородецький М.В. 80
Плютинський В.А. 81
Поведа Г.А. 83
Потапова О.Я. (Душнюк) 84
Похальчишина Н.П. (Щерба) 85
Починок М. І. 85
Примуд С.Й. 87
Присяжнюк О.П. 89
Пробитий І.В. 89
Прокопенко Г.П. 90
Пундик С.П. 91

Р

- Ребедюк Я.С. 92
Регелюк Г.(А.)М. 93
Резник Т.Я. 94
Русіна Н.О. 95

С

- Садовий С.Н. 96
Сафонова Р.О.(Кравчук) 54

- Сівелов Й.Т. 97
Сіверська Л.С. 98
Сікорська Г.Ф. 99
Сірий В.Я. 100
Скопецька З.П. 101
Скринчук Л.Ю. 102
Стадник Б.П. 103
Шашевська А.П. 104
Стеньгач В.В. 105
Степанов Г.Я. 106
Степанюк О.І. 107

Т

- Ткачук Г.І. 108
Тлустий П.П. 110

Ф

- Федоров С.М. 111
Федорчук В.Д. 112

Х

- Холявко В.В. 113

Ц

- Целех Г.Ф. 114
Цельора М.Н. 116

Ч

- Чинник А.А. 117

Ш

- Шувера О.С. 118
Шутяк А.Г. 119

Щ

- Щерба І.П. 120
Щерба Н.П. (Похальчи-
шина) 85
Щербатюк Г.О.
(Кухарська) 120

Ю

- Юзюк О.Є. 121
Юрченко М.Ф. 122

Я

- Яворський В.І. 123

Янчук М.М. 124
Яроцька А.Ф. 125

Яцемирський С.Й. 127

Географічний покажчик

А

Адамівка, с.
Віньковецького р-ну 58
Ангарськ, м., Іркутська обл.
Росія 84

Б

Балин, с. Дунаєвського
р-ну 15
Богданівці, с.
Деражнянського р-ну 35
Болгара, с. Ханті-
Мансійського
національного округу, Росія
54

Борисів, с. Ізяславського
р-ну 81

В

Вачів, с. Славутського р-ну
46
Велика Медведівка, с.
Красилівського р-ну 104
Вигнанка, с. Городоцького
р-ну 124
Вільхівці, с.
Чемеровецького р-ну 85
Волиця-Польова, с.
Теофіпольського р-ну 14,78
Волочиськ, м. 114

Г

Голосків, с. Летичівського
р-ну 25
Городок 79
Гулі, с. Барського р-ну
Вінницької обл. 64

Д

Даньківці, с. Ізяславського
р-ну 121

З

Заслучне, с. Красилівського
р-ну 67
Зінків, с. Віньковецького
р-ну 58
Зоря, с. Рівненського р-ну
81

К

Кам'янець-Подільський, м.
11, 44, 97, 123
Кам'янка, с. Славутського
р-ну 42
Караїна, с. Кам'янець-
Подільського району 107
Каскада, с. Новоушицького
р-ну 113
Київ, м. 11
Київська обл. 121
Книжківці, с. 24, 41, 69, 85,
89, 120
Хмельницького р-ну
Комунар, с.,
Новоушицького р-ну 77
Копачівка, с. 6
Деражнянського р-ну
Котелянка, с. Полонського
р-ну 116
Красилів, м. 97
Красноставці, с.
Чемеровецького р-ну 28
Кремінна, с. Городоцького
р-ну 22, 100

Крупець, с. Славутського
р-ну 75
Кугаївці, с. Чемеровецького
р-ну 101
Куманів, с. Городоцького
р-ну 124
Кустанай, м., Казахстан 57

Л

Ластівці, с. Кам'янець-
Подільського району 91
Ленінград, м., Росія 123
Летичів, смт. 41
Летава, с. Чемеровецького
р-ну 16, 30, 31, 70, 71, 75,
93, 94, 113, 117, 118, 122
Липецьк, м., Росія 36
Лісоводи, с. Городоцького
р-ну 43, 49, 89, 110
Лонки, с. Волочиського
р-ну 8, 87

М

Маків, с. Дунаєвецького
р-ну 105
Маріуполь, м. Донецької
обл. 77
Миколаївка, с.
Високопільського р-ну
Херсонської обл. 57
Миньківці, с. Славутського
р-ну 21
Митиці, м. Московської
області 111
Міцівці, с. Дунаєвецького
р-ну 65
Мокрець, с. Ізяславського
р-ну 91
Москва, м., Росія 18, 41,
44

Н

Нестерівці, с.
Дунаєвецького р-ну 27
Нігин, с. Кам'янець-
Подільського р-ну 80
Новий Любар, смт.
Житомирської обл. 79
Новосілка, с.
Деражнянського р-ну 47
Новоставці, с.
Теофіпольського р-ну 98

П

Пасічна, с.
Старосинявського р-ну 64
Педоси, с. Хмельницького
р-ну 57
Пилипи, с. Городоцького
р-ну 8
Пилипи-Олександрівські, с.
Віньковецького р-ну 13,
26, 53, 73, 120
Пирогівці, с.
Хмельницького р-ну 74
Писарівка, с. Волочиського
р-ну 51
Підвербці, с. Тлумачського
р-ну Івано-Франківської
обл. 108
Подоляни, с. Кам'янець-
Подільського р-ну 102
Полонне, м. 99
Полян, с. Славутського
р-ну 84
Поляхове, с.
Теофіпольського р-ну 36
Попівці, с. Летичівського
р-ну 72

Правдівка, с.
Ярмолинецького р-ну 21,
56, 118

Р

Рилівка, с. Шепетівського
р-ну 53
Розсоша, с. Хмельницького
р-ну 83
Ружичанка, с.
Хмельницького р-ну 29, 33,
37, 40, 55, 92, 106

С

Савинці, с. Ярмолинецького
р-ну 34
Санкт-Петербург, м., Росія
123
Свіршківці, с.
Чемеровецького р-ну 19,
20, 23
Святець, с.
Теофіпольського р-ну 9
Серебрянка, с. Ново-
оскольського р-ну Курської
обл., Росія 90
Славута, м. 75, 125
Слобідка-Глушковецька, с.
Ярмолинецького р-ну 66
Слобідка-Чернелівська, с.
Красилівського р-ну 61
Стара Ушиця, смт.
Кам'янець-Подільського
р-ну 127
Старокостянтинів, м. 95

Т

Теліжинці, с.
Старосинявського р-ну 38

Теофіполь, смт. 57
Трительники, с.
Волочиського р-ну 96
Турчинці, с. Городоцького
р-ну 105

Х

Хмельницький, м. 29, 32,
33, 37, 40, 47, 55, 85, 92, 108,
111

Ц

Цвіклівці, с. Кам'янець-
Подільського р-ну 60

Ч

Чаньків, с. Дунаєвського
р-ну 10
Чемерівці, смт. 102, 107
Червона Зірка, с. 74, 103
Хмельницького р-ну
Черче, с. Чемеровецького
р-ну 62
Чотирбоки, с.
Шепетівського р-ну 112

Ш

Шарівка, с. Ярмолинецького
р-ну 12, 54
Шепетівка 83
Шутнівці, с. Кам'янець-
Подільського р-ну 50

Ю

Юхимівці, с. Волочиського
р-ну 18

Я

Ямпіль, м. Вінницької обл.
53

Для нотаток

Зміст

Передмова	3
Історія нагороди	4
Герої Соціалістичної Праці: Хмельницька область	6
Показчик персоналій	128
Географічний показчик	131

Біобібліографічне видання

**Герої соціалістичної праці
Хмельницької області**

Бібліографічний покажчик

Відповідальна за випуск:

Синиця Н. М.

Редагування:

Маковська В.В.

Комп'ютерне опрацювання:

Дорош В.Ю.

Підписано до друку 2012 р. Формат 60x84/16

Папір цифровий. Гарнітура Times New Roman.

Наклад пр.

Віддруковано з готового оригінал-макета ФОП Заколотним М.І.

м. Хмельницький, вул. Соборна, 55. Тел. (0382)777-717

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3770 від 01.2012